

The background is a highly textured painting. The top portion is a vibrant blue sky with dark, branching lines that resemble tree trunks or roots. Below this, the scene transitions into a forest. A large, dark brown tree trunk is prominent on the left side, extending from the bottom to the top. The rest of the forest is composed of numerous smaller trees with dense, textured foliage in shades of yellow, orange, and white. The overall style is expressive and tactile, with visible brushstrokes and a rich, layered appearance.

66.

koiliblikas
detsember 2024

*Mariann Kallas
Värelused. 2024*

Foto Lisette Laanoja

Elavat ja uuenevat ETeKLi kodulehte haldab Heleri Alexandra Sits.

Kolmkümmend ja üks (värvi)kirevat aastat

Aasta 2024 on lõppemas – kirev, kirglik ja rikkalik. Kaks Koiliblikat on taas ääreni täis liidu liikmete tegemisi ja heameelt teeb, et tuttavate nimede kõrvale on jõudnud ka uusi tulijaid.

Meie sadakond liiget löövad liidu tegemistes kaasa üsna erinevalt – kas peamiselt “kohustusliku” aastakoosolekul osalemisega või aktiivse tegevusega nii enda kui liidu tegemisi tutvustades. Ikka tahaks, et aktiivsust oleks rohkem! Olulised on nii rahvusvahelise haardega tipud kui Eesti väiksemates kohtades toimuvad näitused, oma võlu on kõiges. Rõõmustav on leida liidu liikmete nimesid žüriiga näituste osalejate seas, õnnesoovid kõigile kel tänava kandideerimine õnnestus! Samuti on rõõmustav näha, et tekstiilidisaini ja -kunsti õpetavad erialad kõrgkoolides on aktiivsed ja leiutavad uusi põnevaid lahendusi, mis tekitab elevust ja toob erialale tähelepanu. See annab lootust, et meie liitu lisandub jätkuvalt uusi teotahtelisi tegijaid. Uuel aastal on taas võimalusi erinevateks näitustel ja residentuurides osalemisteks, mille kohta leiab infot nii Koiliblikast kui liidu meililistist. Ja uusi liikmeid võtame vastu juba kevadisel üldkoosolekul.

Juhatuse korraldada oli sel aastal juba traditsiooniline suvekursus Anu Raua juures ning aastanäitus “Aasta värv on kirju”, samuti liidu kodulehe arendamine ja haldamine (aitäh Heleri Alexandra Sits!) ja Koiliblika väljaandmine (aitäh Kadi Pajupuu ja kõik autorid!). Liidu koduleht on viimase aastaga silmatorkavalt elusam ja inforikkam ja selle aktiivsena hoidmine sõltub meist kõigist. Seega taaskord üleskutse – palun saatke oma näituste info ja fotod liidu meiliaadressile märkega “kodulehele” ja sealt liigub see juba edasi kõigile leitavaks. Tegelesime jätkuvalt ka liidu rahvusvahelise koostöö arendamisega, Tartus galeriis Pallas toimus mitmekülgne ja tundlikele teemadele tähelepanu osutav Eesti-Leedu tekstiilkunstnike ühisnäitus VIENAS IŠ MŪSŪ / ÜKS MEIST / ONE OF US, millel eksponeeritud tööd avasid erineval viisil mitte-inimeste osalust

ETeKLi Instagrami voogu korraldab Marilyn Piirsalu. Edendame tekstiilinfo levimist ja tekstiiliidu nähtavust, kui lisame oma Instagrami-postitustele @eestitekstiilkunst.

inim maailmas. Kaunases toimus Põhjamaade tekstiilkunsnike organisatsiooni Nordic Textile Art juhatus koostumise Eesti ja Leedu tekstiilkunsti organisatsioonide juhtidega, koostumisel esindasid meie liitu Aet Ollisaar ja Heleri Alexandra Sits. Põhjamaade tekstiilkunsnike organisatsioon korraldab igal aastal oma liikmetele ka ühe suurema kokkusaamise mis 2025. aastal toimub aprillis Taanis ja infot sündmuse kohta leiab siit: <https://nordictextileart.net/nordic-textile-meeting-in-silkeborg-2025-exploring-fiber-heritage/>

Sel aastal peatus korra aeg, et üle öla tagasi vaadata – kuraatorid Helen Adamson (ETDM) ja Triin Jerlei (EKA) panid kokku oma nägemuse liidu kolmekümnest tegevusaastast. Paljudele meist tähendab see näitus pilku minevikku, sest enam polegi kõik täpselt mees. Ja loodetavasti tähtsates liikmetes uudishimu ja tahe liidu ajalugu rohkem uurida ja sellest endale huvipakkuv välja kaevata. Kuidas seda teha? Näituse Au(hinnatud) kuraatorid said enda valdusse hulga kirjalikku materjali, millest osa on digiteerimata – näiteks Maasike Maasiku täiusliku Koiliblikakogu, kus kõik numbrid talle. Lisaks toetusid kuraatorid valikutes liidu ja Sigrid Huigi fotoarhiivile, väljaannetele Eesti tekstiilkunst 1915-2015 ja Tegijad ning intervjuudele liidu esimeste juhatajatega. Uuem info liidu tegemiste kohta on leitav ka internetist ja liidu kodulehelt, kuid huvi korral võib kindlasti võtta ühendust ka liidu vanemate liikmetega, kelle mälestused on ülipõnevad.

Minu jaoks oli see üle pika aja liidu näitus, kus polnud korraldaja vaid külaline – et jõudsin kohale varem, sain autoritelt tutvustava tuuri ja sain rahulikult sisse elada. Uuemate töödega olin tuttavam, kuid paljudega varasematest töödest olin kohtunud peamiselt fotode kaudu, nii et mõne töö suurus või materjal avanes alles näitusel. Mul on hea meel, et Pärnus said aasta lõpus kokku kaks nii erinevat näitust mis ometi on mõlemad meie liiduga seotud – näituse (Au)hinnatud napp töödevalik ja aastanäituse “Aasta värv on kirju” kaleidoskoopiline vaade

liidu tänasele seisule. Kui juubelinäitusele valisid tööd kuraatorid, siis vastandina sellele sai aastanäitusele kandideerida iga liidu liige. Ja just tänu sellele saab iga vaataja siit enda jaoks pildi kokku panna – näitustepaari koos kogemine toetab ja laiendab mõlemat väljapanekut. Tekstiilihuvilistel tasub kindlasti aasta esimestel kuudel Pärnusse minna! Juubelinäituse viimasel päeval on kavandamisel ka näitusetuur, mis algab Pärnu Linnagaleriist Raekojas ja jätkub aastanäitusel Uue Kunsti Muuseumis, muuseumi külastamine on sel päeval tuuril osalevatele liidu liikmetele piletitvaba. Täpsema info selle kohta saadame peatselt liidu meililisti.

Juubelinäitusest innustatuna vaatasin ka ise uudishimuga läbi Koiliblikate esimesi numbreid ja silma jäi see, et nendes mustvalgetes õhukestes lehtedes oli rohkem vahetuid ja julgeid arvamused kui praegustes ilusates (digi)värvilistes, kuhu vahel satub liiga palju näituste pressitekste. Väga oodatud on kolleegide arvamused ja tähelepanekud tekstiilkunsnike tegemiste kohta, järgmise Koiliblika tekste võib kirjutama hakata kohe! Samuti on aasta algus taas kolleegide märkamise aeg, ootame liidu meilile ka ettepanekuid tänavuste aastapreemiade kandidaatide kohta. Juubelinäituse kuraatorite sõnum oli, et liidu kõige olulisem roll on tegelikult nähtamatu – olla oma liikmete seljatagune ja toetaja. Seda tunnetasid nad oma vestlustes liidu algusaegade tegijatega ning selle tunnetuse hoidmine on oluline ka täna.

Ilusat rahulikku pühadeaega ja kohtumiseni Pärnus!
Aet Ollisaar

Eesti Tekstiilikunstnike Liit

(AU)HINNATUD Pärnu Linnagalerii Raekoda

18.12.24–18.01.25

Helen Adamson, Triin Jerlei, Aet Ollisaar. Taustal Riina Tombergi ja Anna Gerretzi tööd

Näitus „(Au)hinnatud“ keskendub Eesti Tekstiilikunstnike Liidu (ETeKL) kolm kümnendit väldanud tegevuse tutvustamisele. Professionaalseid tekstiilikunstnikke koondav loominguline ühendus asutati 15. veebruaril 1993. aastal ning on aktiivselt ühendanud eri põlvkondade tekstiilikunstnikke Eestis. Hetkel kuulub Eesti Tekstiilikunstnike Liitu 103 liiget.

Näituse eesmärgiks on rääkida ETeKL-i olulisusest kohaliku tekstiilikunsti toetamisel. Lisaks konteksti avavale materjalile on näitusel eksponeeritud ka kunstnike loominguline tegevus: näitusel leiab ligi kolmekümne rahvusvahelistel näitustel edukalt esinenud autori tööd, mis on valminud liidu tegutsemisaastate jooksul.

Juubelinäitus annab võimaluse tutvustada ETeKL-i juhatuse tööd ja tunnustada nende (tihti vabatahtlikku) panust kohaliku tekstiilikunsti arengus. Liidu asutamisega samaaegselt nägid ilmavalgust senini ilmuv Tekstiilikunstnike liidu infoleht Koiliblikas ning tänaseni tegutsev liidu poolt loodud Lühikese Jala Galerii.

Näitusel osalevad kunstnikud: Anna Gerretz, Maryliis Teinfeldt-Grins, Mari Haavel, Eva Jakovits, Elna Kaasik, Mare

Kelpman, Annika Kiidron, Krista Leesi, Helen Lehismets, Siiri Minka, Aet Ollisaar, Kadi Pajupuu, Erika Pedak, Katrin Pere, Marilyn Piirsalu, Tiina Puhkan, Ülle Raadik, Malle-Maria Sild, Zane Shumeiko, Ludmilla Swarczewskaja, Aune Taamal, Erika Tammperre, Riina Tomberg, Piret Valk, Kadri Viires

Kuraatorid: Helen Adamson (ETDM), Triin Jerlei (EKA)

Kujundajad: OAAS Arhitektid

Graafiline kujundus: Sandra Sirp

Täname: Maasike Maasik, Peeter Kuutma, Katrin Pere, Erika ja Taso Tammperre, Ene Pars, Kadi Pajupuu, Aet Ollisaar, Aune Taamal, Sigrid Huik, Hille Saluäär, Pärnu Linnagalerii, Eesti Instituut, Eesti Kultuurkapital, Eesti Tekstiilikunstnike Liit, Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseum

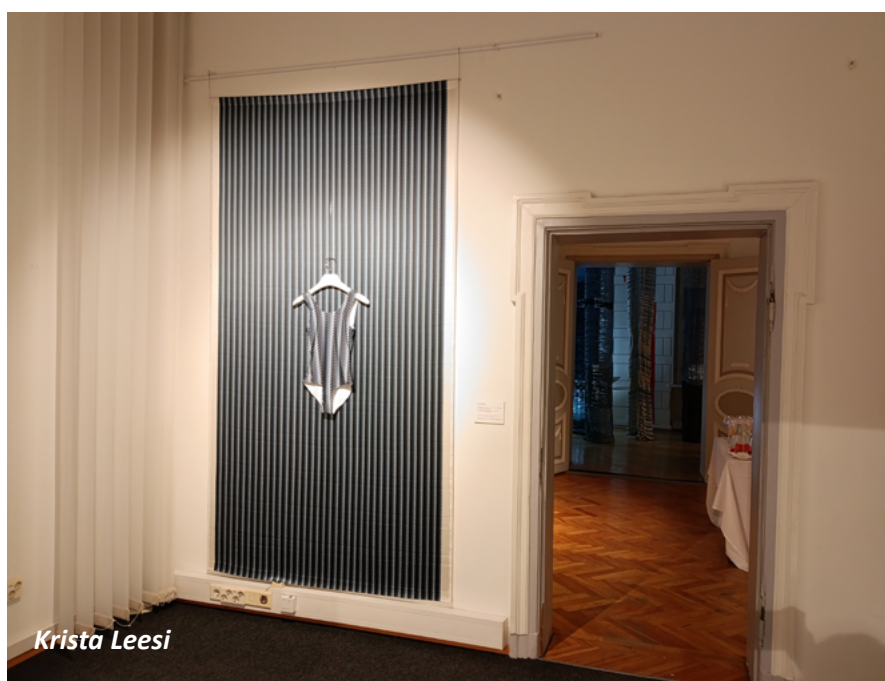
Elna Kaasik

Mari Haavel

Aune Taamal seletab Reet Talimaale oma tööd lahti.

Krista Leesi

Fotod Marilyn Piirsalu

Epp Mardi

AASTA VÄRV ON KIRJU

Uue Kunsti Muuseumis 7.12.2024-2.3.2025

Osalevad kunstnikud Reena Curphey, Ainikki Eiskop, Ehalill Halliste, Sigrid Huik, Mariann Kallas, Mari-Triin Kirs, Tiiu Laur, Maasike Maasik, Epp Mardi, Siiri Minka, Marin Nooni, Aet Ollisaar, Kadi Pajupuu, Ene Pars, Erika Pedak, Liis Pihlik, Marilyn Piirsalu, Ülle Raadik, Anu Raud, Tuuli Reinsoo, Merike Roodla, Ilme Rätsep, Ülle Saatmäe, Eve Selisaar, Zane Shumeiko, Malle-Maria Sild, Heleri Alexandra Sits, Anneli Säre, Ludmilla Swarczewskaja, Aune Taamal, Reet Talimaa, Liisi Tamm, Erika ja Taso Tampere, Ilja Uhlinov, Piret Valk, Kerttu Varik, Kersti Villand.

Aastanäituse korraldamine erines sel aastal viimaste aastate praktikast – näitus oli žüriivaba ja osaleda said kõik ETEKL liikmed ühe teose või tervikliku seeriaga. Mis selle muudatuse tingis?

Esialgu oli arutlusel tänavu üldse aastanäituse formaadist loobuda, sest samal ajal toimub Pärnus liidu 30. tegevusaastat kokkuvõttev kuraatorinäitus (Au)hinatud (kuraatorid Helen Adamson ja Triin Jerlei). Aga siis hakkas kripeldama – äkki on siiski ka aastanäitus kunstnikele oluline kokkusaamiskoht, millest ei saa loobuda? Maad kuulates selgus, et oli viimane hetk tegutseda, ning saime aastanäituseks ruumi Uue Kunsti Muuseumis.

Otsus et näitus saab tänavu olema žüriivaba tõukus soovist täiendada samaaegset tiheda sõelaga juubelinäitust. Nii jäigi põhimõtteks vaadata üle liidu liikmete pakutud teosed ja panna kokku üks aus ja kirev ülevaade liidu tänasest seisust. Aasta värv on kirju!

Aastanäitusel osaleb tänavu 38 kunstnikku (võrdluseks oli 2023. aastal ARS Kunstilinnakus toimunud näitusel 25 osalejat,

2022. aastal galeriis Pallas 38 osalejat). Kahel eelmisel aastal oli näitusel žürii – 2022. aastal said kandideerida ka üliõpilased, eelmisel aastal ARSi projektiruumi eksponeerimisruumi suurus seda ei võimaldanud.

Mida tänavune žüriivaba näitus kaasa tõi? Esialgu riski, et osalejaid tuleb liiga palju ja töid ei mahu hästi eksponeerida. Nüüdseks saab öelda, et meil vedas – osalejaid/töid sai täpselt parasjagu ning kujundaja leidis lahenduse ka ruumiliste ja kahest poolt vaadeldavate tööde eksponeerimiseks.

Miinusena jäid žüriivaba näituse tõttu välja üliõpilased, millele peab järgmist näitust korraldades mõtlema, sest juba kolm vahelejäanud aastat tähendaks et mõned tudengid ei saagi kandideerimisvõimalust. Tänavuse näituse põnev pool oli see, et osaleb ka neid liidu liikmeid, kes pole kaua või mitte kunagi liidu näitusest osa võtnud. Mine tea, kas see on juhus või kõnetas žüriivaba näitus ja teema.

Kuidas edasi? Olen juhatuse liikmena ja hiljem juhatajana liidu näituste korraldamisega seotud olnud alates 2016. aastast. Sellel töö on oma võlu ja valu, aga plusse ikka kindlasti rohkem. Olen oluliseks pidanud et näitusel on kujundaja ja eelarve, mis annab võimaluse autorite töid paremini esile tuua. Viimaste aastate näitusi kujundanud Madis Liplap on leidnud iga eksponeerimisruumiga sobivaid nutikaid lahendusi. Näitusi on saatnud Kadi Pajupuu kujundatud kataloogid, millel on hindamatu väärtus tööde tagamaade avamisel näitusesaalis ja liidu tegevuse ajaloo talletamisel tulevikus.

Samuti on oluline olnud Eesti Kultuurkapitali tugi näituse korraldamisele, mis annab vajaliku mänguruumi (kuid paneb liisaülesande taotluse ja aruande koostamiseks). Tavapärast algab peale ühe näituse avamist kohe ka järgmise näituse korraldamine, sest kogu eeltöö võtab aega.

Aunõ Taamal

Aastanäitus on üks vähestest järjepidevatest tegevustest, mis liidu liikmed ühte ruumi kokku toob ning on andnud võimaluse tuua esile ka liidu aastapreemiade laureate. Näitustel on alati olnud ka publikumenu, kuigi analüüsivaid meediakajastusi alati mitte just ülearu palju. Seekordne näitus on pikalt lahti – jõuame kõik infot jagada ja mõelda, kuidas näitust veel tutvustada. Uuel aastal on kavas korraldada näitusel Aasta värv on kirju ka näitust tutvustavaid tuure – ka kõik pakkumised osalejatelt on oodatud!

Malle-Maria Sild

Värvides on jõudu ja väge nii üksikult kui ka mitmekaupa, kõik sõltub kooslusest ja kooskõlast. Särav ja tuhm, intensiivne ja vaoshoitud, valik vastandite vahel on alati erinev. Üksikult harmooniline ja talitsetud, saab mõnikord kõigest kokku tõeline pillerkaar! Nii on ka näitusel osalevate autoritega – ühishäitusel avaldub kõrvutiolemise vastandlikkus ja tugevus. Eesti Tekstiilkunstnike Liit ühendab väga erinevate autoripositsioonide ja loomekäkirjadega kunstnike, kelle töodes on tekstiil keskne materjal. Juba traditsiooniks kujunenud Eesti Tekstiilkunstnike Liidu aastanäitus on oodatud sündmus nii osalejatele endile kui ka publikule. Aastanäituse väljapanek Uue Kunsti Muuseumis tõstab esile ka aastapreemiade saajad – tunnustuse Aasta Tekstiilkunstnik 2023 laureaat on Aet Ollisaar, Aasta Noor Tekstiilkunstnik 2023 on Maria Kristiin Peterson, Tunnustuse Aasta Tekstiilitegu 2023 pälvis Maryliis Teinfeldt-Grins'i kogukonnaprojekt "Kes mäletab viimase-na? Kes mäletab paremini?" ning žürii eripreemia pikaegse ning järjepideva teadustöö ja tekstiilkunsti arendamise eest pälvis Kadi Pajupuu.

Näituse kujundab Madis Liplap

Graafiline kujundus Kadi Pajupuu

Näituse kuraator Aet Ollisaar

Näitust korraldab Eesti Tekstiilkunstnike Liidu juhatus

Näitust toetavad: Eesti Kultuurkapital, Pärnu linn

Fotod Lisette Laanoja

Siiri Minka

Fotod Lisette Laanoja

Kommentaar aastanäitusele

Seekordse aastanäituse „Aasta värv on kirju“ avamine toimus Pärnu Uue Kunsti Muuseumis nigulapäeval. Kolmekümne kaheksa autori tööde seas on üks väike teos, mis minu jaoks ilmekalt kajastab kunstnikuks olemise võlu ja valu: kuldseesse raami pingutatud lõimedel imepeen gobelään: valge lilleke punasel taustal, pealkirjaks „Mida hing igatseb?“, autoriks Siiri Minka. Meister kuldses puuris.

Jah, mida hing igatseb! Mida elu nõuab?

Siinkirjutaja jaoks on aastanäituse toimumine väga oluline sündmus. Avamismelus kolleegidega vesteldes arutasime, mida aastanäituse toimumine meile, tekstiilikunstnikele, annab; mida pakub see näitusekülastajatele. Kommentaari koostama asudes otsustasin aga minna teist teed. Ma ei kõnele siinkohal põhjustest, miks aastanäituse korraldamine nii oluline on minu ja mu vestluskaaslaste vaates, vaid esitan Sulle, hea tekstiilikunstnik, üksteist küsimust. Neile küsimustele iseendas ja vaid

enese jaoks vastuseid otsides on võimalik mõelda sellele, kas ja kuivõrd aastanäituse toimumine Sind kõnetab.

1. Kui järjekindlalt saan oma vabaloominguga tegeleda?
2. Millised tingimused on väga olulised selleks, et saaksin pühenduda loominguks?
3. Millised tegurid takistavad mind loometööle keskendumast?
4. Kui sageli küsin endalt, milleks ja kellele on minu loomingut vaja?
5. Kui oluline on minu jaoks näitustel esinemine?
6. Kuidas leian näituse toimumiseks sobivaid kohti?
7. Mitu isiknäitust olen korraldanud viimase viie aasta jooksul? Kas kavatsen seda teha lähitulevikus?
8. Mismoodi panustan eesti kaasaegse tekstiilikunsti arengusse?
9. Kui oluline on minu jaoks kolleegide loominguks teekonna jälgimine?
10. Kui palju on mul võimalusi vahetuks suhtlemiseks oma kolleegidega? On neid võimalusi minu jaoks piisavalt või mitte?
11. Kui oluline on minu jaoks aastanäituse toimumine?

Kui arvate aastanäituse toimumise valikuks, siis palun kirjutage kevadisele Koiliblikale, milline võiks olla meie ülejäämise, 2026. aasta ülevaatenäitus! Millised võiksid olla aastanäituse teemad? Kas aastanäitusel peaks olema žürii või mitte? Millised oleksid aastanäituse toimumiseks sobivad kohad? Kas näituse toimumine sügystalvel loominguks aastat kokkuvõtvana jätkub või on see hoopis suvesündmus näiteks mõnel Eesti saarel? Kui palju aega vajame aastanäituseks valmistumisel? Kindlasti on küsimusi, mille üle arutleda saame, rohkem, kui hetkel siin kirjas.

2025. aasta ülevaatenäituse peale hakame mõtlema juba praegu, seepärast on kõik arvamused ja ettepanekud teemal: AASTANÄITUS 2025 väga oodatud liidu meiliaadressile!

Kevadine KOI rõõmustaks üliväga kõigi kommentaaride ja arvamuste üle, mis puudutavad 2026. aasta ülevaatenäitust! Ideid saame jagada ka liidu üldkoosolekul juunis.

Ja *last but not least!* Ma tänan südamest kõiki armsaid inimesi, kes meie aastanäitust on korraldanud ja kujundanud!

Siiralt Teie Reet

Näituse avamisel said autorid korvidest valida lustlikke kuuseheiteid.

Anu Raua vaiba Linnuuni kudus Pallase tudeng Marite Rikkas

Krista Leesi

IN SPE. PÜHA VIKTOR JA NELI DRAAKONIT

Draakoni galerii

29.11.2024– 4.1.2025

„Ajad on ärevad, isegi hirmsad. Sellised, et kasutusele tuleb võtta kõik abinõud ja võimalused. Miks mitte ka müütilised olendid ja keskaegsed kaitsepühakud. Tallinna kaitsepühak oli püha Viktor. Altaritel on teda tihti kujutatud koos lohetapja püha Jüriga. Püha Viktor ei tapnud lohesid. Ehk võiksid lohed-draakonid rüütelpühakut ja meidki hoopis kaitsta?”

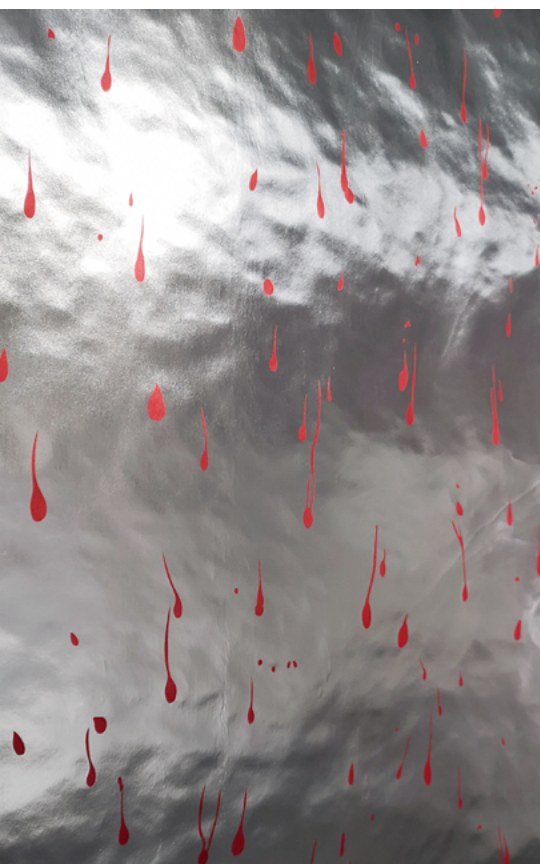
Näituse teoste loomisel on kunstnikku mõjutanud Lübecki meistri Hermen Rode töökojas valminud ning 543 aastat tagasi Tallinnasse jõudnud Niguliste kiriku pealtaril kujutatud Püha Viktori martüürium.

Kunstnik tänab: Heino Prunsvelt, Kadi Kibbermann, Äli-Ann Klooren, Leelo Leesi, Mari-Leen Leesi, Aivi Valliste.

Näitust toetab Eesti Kultuurkapital.

Näituseid Draakoni galeriis toetavad Eesti Kultuurkapital, Eesti Kultuuriministeerium ja Liviko AS.

Tagasivaates, tänuaga.

Veerandsajandi jagu aastaid ei olnud ma Hiiumaale sattunud. Läinud meiuksel aga küll: Ainikki Eiskop kutsus mind tanuvaipu eksponeerima Kõrgessaare raamatukokku. Näituse lõpetamine oli tore kogukonnaüritus vestlusringi ja rikkaliku kostilauaga. Ainikki veab sealset näitustejada mõnusa pühendumisega, olles samas ka kõiksugu põnevalgatustes kaasalööja. Loovisik kultuurikullerina on iga maapaiga sõnajalaõis. Kõrgessaarel on Ainikkiga vedanud, kui ta oma kodu sinna rajas. Väljast pärandarhitektuur puhta looduse rüpes, interjööris kõik mõnused käsikäes muistsega. Arvan, et kõik inimesed, kes Palgiseljal külas käinud, on sama tõdenud. Veel: kuna näitusel Hiiumaa tanuvaipa ei olnud, siis tanutati Ainikki kohalike poolt ja kõigi koosolijate aplausi saatel kauni Reigi tanuga. Nii meeles kui visuaalis täpp i peal!

Ehalill Halliste

Ljudmila Swarczewskaja

5. Biennial Le Arti Possibili

16–20.08.2024 toimus Milanos 5. Biennial Le Arti Possibili “Puit ja taimsed kiud”. Selle teema filosoofia on otseselt seotud keskkonnaprobleemide ja eluslooduse haprusega tehnokraatia ajastul.

Näitusel osales 107 kunstnikku ja loomingulist kollektiivi.

Esitati palju huvitavaid lahendusi, oli huvitavaid kohtumisi ja arutelusid kolleegidega. Minu töö kandis pealkirja “Maastik muru ja kuivade oksega”. See töö oli tehtud sisalist ja puuvillašenillist autoritehnikas. Pilti sellest tööst on kasutatud näituseplakatil.

Ljudmila Swarczewskaja

Võta osa!

<https://cmwl.pl/public/informacje/18-miedzynarodowe-triennale-tkaniny,424>

Foto: Marilyn Piirsalu

Kunsti võimalus

KONSTRUKTIIVSUSE ÕRNAD JOONED

Tallinnas Kai kunstikeskuses

5.10.2024–16.02.2025

Näituse kuraator: Maret Sarapu

Näituse kujundus: Kärt Maran

Graafilise disaini autor: Laura Pappa

Külastasin 9. Tallinna rakenduskunsti triennaali päeval, mil toimus kuraatorituur. Peanäitust tutvustasid Maret Sarapu, kuraator ja kontseptsiooni autor, ning triennaalile valitud autoritest Kadi Pajupuu ja Taavi Teevet.

Konstruktivsus ülesehitusliku, edasiviiva või lahendusi pakkuva nähtusena seostub esmalt ikka tugevuse mitte õrnusega. Maret Sarapu klaasikunstnikuna teab väga hästi, et materjal on jõud, millega oma ideed teostaval kunstnikul arvestada tuleb. Valmisolek eksperimenteerida, avardada mängupiire, avastada uusi lähenemisviisid – see kõik on loomingu-protsessi konstruktiivne osa.

Küsimus, kuidas mingisugust ideed enda jaoks kõige kohasemal viisil lahendada, seisab iga autori ees ikka ja alati, olgu ta

siis traditsiooniliste oskuste jätkaja või uute võimaluste avastaja. Ühtlasi võib materjal kunstnikule olla tugevaks inspiratsioonilähte. Taavi Teeveti teos, sulaalumiiniumi ja tsentrifugaaljõu koostöös sündinud hiiglasuur vorm, on suurepärase näide sellest, kuidas loojat kannustab tehnoloogiast (sulametalli valuvõimalused) lähtuv avastamisrõõm.

Materjalile saab läheneda austusega (Ketli Tiitsari teosed) või nutika taaskasutusega (Severija Inčirauskaitė-Kriaunevičienė „Kodune sport“). Traditsiooniliste materjalide võimalusi avardab kunstniku huvi kaasagevate tehnoloogiate kasutamise vastu (Lauri Kiluski „Põimunud tee“) või looja leiutajageen (Kadi Pajupuu „Hingekirjad“).

Kuraatori vaade konstruktiivsusele on aga sümpaatselt mitmetahuline. Olgu siinkohal vahemärkusena mainitud, et näituse kataloogis on need erinevad vaatepunktid ka lahti mõtestatud, samuti leiab külastaja sealt asjakohast teavet eksponeeritud teoste kohta.

Üldistavalt võib öelda, et toimetulek isikliku või ühiskondlikul pinnal aset leidva kriisiga, sotsiaalse kuuluvuse vajadus, inimliku läheduse tarvidus, elu jätkuvuse küsimus on teemad, mida triennaalile valitud töodes peamiselt käsitletakse. Konstruktiivsuse jooned ähmastuvad aga (pöörd) võrdeliselt käsitletava probleemi haardeulatusega ehk mida suuremad on küsimused, seda ähmasemaks muutuvad lahendusviisid.

Krista Leesi *Moral Fibre*

Ukraina piirivalvuri Roman Hrybovi poolt sõja esimesel päeval, 24. veebruaril 2022. aastal öeldud lause on kootud lipuvärvides sallidesse, võimaldades neid kasutada loosungitena piketeerimiseks Venemaa agressiooni vastu Ukrainas, näiteks Vene Föderatsiooni saatkonna ees Tallinna vanalinnas. „Moral fibre“ on minu jaoks kaunis ja intrigeeriv tekstiilse vihje ingliskeelne väljend, mis tähistab meelevõimulust teha keerulises olukorras õigeid valikuid. See teos on püüd teha õiget asja, leida enda „moral fibre“.

Eksponeeritud:

EKL 24. aastanäitus

Kevadnäitusel 2024

Tallinna Kunstihoone Lasnamäe paviljon

01.06 – 28.07.2024

9. Tallinna rakenduskunsti triennaal

KONSTRUKTIIVSUSE ÕRNAD JOONED

Kai kunstikeskus

05.10.2024 – 16.02.2025

Krista Leesi ja *Moral Fibre*.

Foto: Heino Prunsvelt

Ja kuidas võikski see teisiti olla. Kunst aitab meil paremini mõista iseennast maailmas ja maailma eneses, see kehtib nii looja kui vaataja jaoks, sest kunst on inimliku suhtlemise üks paljudest vormidest. Midagi sünnib teose ja vaataja vahelises ruumis, see killuke äratundmist võib meie edasisel teekonnal osutada hädatarvilikuks valgusekübemeks. Jah, need konstruktiivsuse õrnad jooned on selgelt olemas nii kunstniku kui teose vaataja jaoks.

Kunstnik väljendab ängi olukorra üle, mida üks inimene muuta ei suuda, aga leppida sellega pole ka võimalik (Krista Leesi „Moral Fibre“). Või on teosesse kätketud teadmised nähtamatu palve jõust vaimse ruumi kujundajana (Anda Munkevica „Seinad ja seljad“; Tiina Puhkan „Palve. Ehitades lootust“). Näituseruumi sisenev ja sealt lahkuv vaataja võib Liisa Hietaneni „Külaelanikega“ silmitsi seistes mõelda aga sellele, kas ja kui palju leiab ta ise aega ligimese jaoks.

Kunsti ülesanne ei ole lahenduste pakkumine, vaid elu erinevate ilmingute kujustamine. Võimalikud lahendused tekivad teose ja vaataja kohtumisel.

Näitusemuljeid jagas

Reet Talimaa

Kuraator Maret Sarapu
ja Kadi Pajupuu. Taustal
Hingekirjad.

Foto: Marilyn Piirsalu

Elna Kaasiku isikunäitus RISTI VÄGI

Tallinna Jaani kiriku galerii
11.12.2024–11.01.2025

Tekstiilikunstnik Elna Kaasiku näitus Tallinna Jaani kiriku galeriis vaatab tagasi 2024. aastal täidetud tellimusele, milleks oli EELK piiskoppide stoolade ja piiskopimantlite valmistamine. Kogu Eesti tekstiilikunsti ja liturgiliste rõivaste ajaloos on see tähelepanuväärne, et esmakordselt saavad EELK piiskopid kanda kodumaise tekstiilikunstniku kavandatud ja teostatud piiskopiornaati.

Elna Kaasik mõtiskleb: „Eksponeerin näitusel aastapikkust loometeekonda. See aeg on minu jaoks avanud uued väravad, hinges ja loomingus. Piiskopimantlite loomine on olnud just nagu tunde, päevi ja kuid kestnud pikk meditatsioon, risti väe tunnetamine. Samal ajal asjalik ja planeeriv, tähtaegu arvestav ja suhtlust loov tööprotsess. Oma vaimusilmas nägin kohe terviku visuaali, arvestades mulle omaseid tehnilisi võtteid ja võimalusi, oli see töö nauditav.

Näitusel on kangastelgedel kootud risti väega vaibakesed, mis tegelikult on piiskopimantli kilp originaalsuuruses,

*Peapiiskop Urmas Viilma, Elna Kaasik ja Erkki Juhandi.
Elna pälvis EELK Teeneteristi tunnusmärgi.*

ent lõikamata. Kuldsetesse põimetesse mantlihõlmadel kodusin põhjamaist askeesi, päikesepeegeldust viljapõldudel või linnatulede sära.

See väljapanek tähistab täpselt aasta pikkust protsessi liturgiliste tööde kavandamise ja teostamisega. Konsistooriumi tellimusest kasvas sujuvalt edasi uus loominguine periood. Sakraalsus ja risti

motiiv on omane minu loomingu läbi aja. Vertikaalse kulgemise ristumine horisontaaliga – silmapiiri või vaatega, mis moodustub ristiks. Ristiks kui täiuseks.”

Erkki Juhandi
Kuraator

Piiskopimantlite ja stoolade kavandamine ning valmistamine Elna Kaasiku ateljees Elnadisain OÜ. Rõivadetailid on autor kudunud käsikangastelgedel. Töö kestis neli kuud, detsember 2023 – märts 2024. Õmblustööd tehti rätsepatöökojas Just4U OÜ Merike Kuksi juhendamisel.

Ljudmila Swarczewskaja REINKARNEERITUD MULJED

Pärnu Linnagalerii
kunstnike maja
6.11.–30.11.2024

Ljudmila Swarczewskaja: “Mul endal on alati üksainus ülesanne: vältida valet (falsity), olgu selleks värvid, rütm, proportsioonid, tonaalsus. Igaühel meist on oma esteetilistele kategooriatele vastav “sisemine helihark”, kuna identseid “mööteriistu” kunstimaailmas ei ole ega saagi olla. Samamoodi on “kvaliteedikategooriad” täiesti individuaalsed ja kujunevad välja igaühe isikliku kogemuse põhjal. “Resonantsi dissonantsid” moodustavad aga aja jooksul keeruka kunstikanga ja Oscar Wilde’il on õigus: “Kunst ei väljenda midagi peale iseenda”. Minu esteetilised juhised kujunesid lapsepõlvest, “Hruštšovi sula” ajal, ja edasi kogu elu jooksul. Alguses oli klassikaline muusika ja ilukirjandus, siis lisandus visuaalsetest muljetest eriti oluline KINO: Fellini, Antonioni, De Sica,

Zeffirelli, Visconti, samuti A. Wajda ja Ch. Zanussi filmid, samuti Teatri Võlu ja ammendamatu huvi kunstiajaloo vastu. “Raudse eesriide” langemisega sai võimalikuks NÄHA ORIGINAALE ja seeläbi ammutada tohutuid annuseid esteetilisi muljed. Neid on saanud kokku lugematu arv, sest ainuüksi Itaalia kunstimaailm on kogu Universum. Lisaks sellele kinnitab iga elav kontakt kunsti võitmatu jõudu ja mõjutab ka minu enda kunstipraktikaid. Minu arvates väljandab kunstifilosoofiat kõige täpsemalt itaalia kunstnik Francesco Perilli: “Kunst ei oota aegade lõppu, et meid päästa, vaid päästab meid õudustest, milleks mõned meist on võimelised. KUNST on võimlus, et juhused päästab meid ebainimlikust barbaarsusest.”

Pärnu Linnagalerii lehelt

Väljapanekus on nii uemaid kui vanemaid kollaaže ja gobelääne. Autor on looduslikke materjale kasutades loonud originaalse kudumistehnika, millega väljendab oma mõtteid loodusest, muusikast, poeesiast ja inimsuhetest.

“Ljudmila puhul on tegemist Eesti tekstiilikunsti raudvaraga. Väljapaistva isiku ja kirgliku loojaga,” märkis Swarczewskaja endine õpilane, kunstnik Janno Bergmann. “Kindlasti on tema puhul märkimisväärne, et vaatamata oma soliidsele eale jätkab ta väga aktiivselt oma loomingulist teed, on oma loominguga nähtaval nii Eestis kui ka mujal maailmas. Lisaks kõigile paljudele muudele teenetele on ta olnud ka pikalt kunstipedagoog,” lisas ta.

ERR kultuuriuudiste klipist

Tekstiilikunstnik Ljudmila Swarczewskaja sündis 15. juulil 1949 Põhja-Osseetias. Õppis aastatel 1968–1972 Eesti Riiklikus Kunstiinstituudis tekstiili ja moe erialal ning seejärel aastatel 1973–1978 Moskva Kaliinini nimelises Rahvakunstikoolis. Töötas aastatel 1978–1994 Pärnu Linakombinaadis kunstnikuna, 1992–1993 Läti Rahvusooperis lavastuse konsultandina ja 1995–1998 Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasiumis kunstiosakonna õppejõuna. Aastatel 1998–1999 töötas Swarczewskaja AS Vikero Tekstiilis kunstnikuna, 1999–2000 Krenholm Holding Ltd kunstnikuna, 1999–2001 Eesti Eurinfo Ühingu Euroülkoolis üldkompositsiooni õppejõuna, 1997–2002 LEX Ülikoolis kompositsiooni õppejõuna ja aastatel 2002–2004 Eesti Kunstiakadeemia Rakenduskunsti Kolledžis diplomitööde juhendajana. Alates 2005. aastast töötab vabakutselise kunstnikuna. Ta on osalenud kümnetel näitusel nii Eestis kui ka Leedus, Poolas, Soomes, Itaalias ja Venemaal. Enamik kunstniku loomingust on erakogudes nii Eestis kui ka välismaal, aga ka Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseumis ning Eesti Näitlejate Liidus. Pärnu Spordihoonet kaunistab tema monumentaalne tekstiilipannoo „Atleetika”. (Pärnu Linnagalerii)

Ljudmila joonistus FB lehelt

Ljudmila Swarczewskaja ÜHENDAVID LÕNGAD

Hopneri Maja

3.12.2024-3.02.2025

*Ene Pars ja Ljudmila Swarczewskaja
Hopneri maja näitusel.*

Aet Ollisaar näitusel

ÄGE HULL. HULLULT ÄGE

**ÄGE HULL.
HULLULT ÄGE?**

KAUPD KIKKAS
JAAN TOOMIK
EIKE EPLIK
ALAR TUUL
KADRI TOOM
AET OLLISAAR
MAARIT MURKA
VALERIA POLJAKOVA

SENSUS galerii
(A. Lauteri 5, Tallinn)
ArtDepoo
(Jahu 12, Tallinn)

okt-nov 2024

SENSUS KALAUS GALERII

Eve Selisaar
**KADUNUD
 METSA
 VARJUD**

Eve Selisaare minimalistlike must-valgete vaipade väljapanek "Kadunud metsa varjud" TÜ Raamatukogustoob taas esile meie metsade saatuse, ebamõistliku majandamise, laastatud tühermaad üle kogu Eesti. Vaipade kudumisel on lähtutud materjali maksimaalsest kasutusest ja ökonoomsusest.

<https://utlib.ut.ee/et/sisu/eve-selisaare-vaipade-naitus-kadunud-metsa-varjud-raagib-meie-metsade-saatusest>

Zane Shumeiko MINITEKSTIILIDE NÄITUSEL ITAALIAS

Minu teos on valitud minitekstiilide näitusele "Kunst kui palve" Comos. Näitus toimub 7. detsembrist 2024 9. veebruarini 2025. Eksponeerimispaik on kunagine pühakoda San Pietro in Atrio.

Töö kannab nime "Põlvkonnad"

Iga põlvkond toob endaga kaasa oma ootused, igatsused, kannatused, armastused ja soovid. Mõned neist kasvavad ja laienevad, teised aga kaovad universaalse mälu sügavustesse. Püüan neid kuulata ja tuua esile oma lootuse ja rahu palve läbi vormi ja materjali.

Zane Shumeiko

MINIARTEXTIL

ARTE&ARTE

L'ARTE COME PREGHIERA

07 12 2024

09 02 2025

EX CHIESA DI S. PIETRO IN ATRIO
VIA ODESCALCHI, COMO

SPAZIO NATTA
VIA NATTA

BASILICA DI SAN FEDELE

TEL. 031 4492481
WWW.MINIARTEXTIL.IT

Zane Shumeiko

LONDONIS

TIKANDINÄITUSEL

Minu tikand on valitud osalema näitusel The Broderers exhibition 2025,

The Art of Embroidery

Minu töö pealkiri on "Wisdom" (Elutarkus) 45 x 55cm

Tehnikaks on masintikand ja käsitsi tikkimine. Näitus on avatud 25. veebruarist 2. märtsini 2025.

London, Bankside Gallery <https://g.co/kgs/ECLyfYE>

Zane Shumeiko

ETeKL juubilarid aastal 2025

Aben, Virve

2.1.1930 95

Blankin-Jones, Pilvi

13.1.1955 70

Maasik, Maasike

26.1.1945 80

Koldmets, Lea

7.5.1965 60

Lamp, Silja

13.7.1950 75

Tali, Kaire

3.8.1960 65

Jung, Aili

21.8.1955 70

Karu, Heli

13.9.1945 80

Puhkan, Tiina

15.9.1965 60

Aakre, Mari

22.9.1940 85

Selisaar, Eve

26.10.1955 70

Pakarinen, Malle Elina

6.11.1950 75

Kivioja, Aili

16.11.1945 80

Eva Jakovits, Kadi Pajupuu, Marilyn Piirsalu,
Ülle Saatmäe ja Aune Taamal

VIIEL VIISIL

Ugalas 4.11 – 17.12.2024

Reet Talimaa: Eva Jakovits, Kadi Pajupuu, Marilyn Piirsalu, Ülle Saatmäe ja Aune Taamal on eesti kaasaegse tekstiilkunsti eksperimentaalse suuna esindajad. Igal kunstnikul on oma teemadering, vaatenurk ja valupunktid, aga mingisugune sarnane tunnetuslaad ja mõttesügavus näib neid siiski ühendavat. Kõigil selles kvintetis on oma tugevus, kõrgus ja toon.

Marilyn Piirsalu figuuralsete teoste argipoesia mitmekihilisust iseloomustavad kõige täpsemini kunstniku enda sõnad: „Siis kui ilmutuse sund või seisund leiab

sobiva kujundi, saab sõnastamatu silmale nähtavaks.“

Aune Taamali ämblikuniitidena põimunud tekstiilpinnad kõnelevad sümbolite, luulekatkete, sõnakujundite kaudu autori pürgimusest vaimsete väärtuste suunas. Mis toimub kõigele elavale omases varjus, võib vaataja mõelda neid teoseid silmitsedes.

Ülle Saatmäe kangaste maailm jäädvustub siidile taimede ja kangapinna vahetu kokkupuute tulemusena. Lillede ja rohu keeles väljendab autor taimede maailma elutähtsust inimese hinges püsimisel.

Keldrisaali fuajees näeme Kadi Pajupuu jõulist teost, milles kunstnik kasutab ootamatuid materjale. Seos tekstiilkunstiga sünnib lõime ja koe põimumise vääraratus loogikas. Autori sõnul lähtub ta oma töös „usaldusest ja uudishimust. Lugu rullub lahti nagu lutsukivi mitmikhüpe.“

Eva Jakovitsi fragmentaarselt habraste figuuride otsustavus moodustab huvitava koosluse Pajupuu jõulise käekirjaga.

Üksteist täiendades ja toetades pakub kunstnike tekstiillooming näite vaheda mõtte ja vaba materjalikäsitluse tulemuslikust kohtumisest. Näitus on osake Eesti Tekstiilkunstnike Liidu

30. tegevusaastat märkivate sündmuste reas.

Ühtlasi tähistas sel aastal kolme kümnendi täitumist rahvusliku tekstiili õpe TÕ Viljandi Kultuuriakadeemias

Väikelinnas, kus traditsiooniliste tekstiilitehnoloogiate tundmaõppimise ja jätkusuutlikkuse küsimustega tegeletakse kõrgkooli tasemel, on eesti kaasaegse tekstiilkunsti mitmekesiseid võimalusi tutvustav näitus igati kohaseks sündmuseks.

Kunstnikud on tänulikud Kultuurkapitali toetuse ja Ugala teatri külalislahkuse eest!

Näituse kujundajad ja graafilise disaini autorid: Kadi Pajupuu ja Marilyn Piirsalu

Näituse korraldaja: Reet Talimaa

Fotod Ülle Saatmäe, Kadi Pajupuu

Marilyn Piirsalu

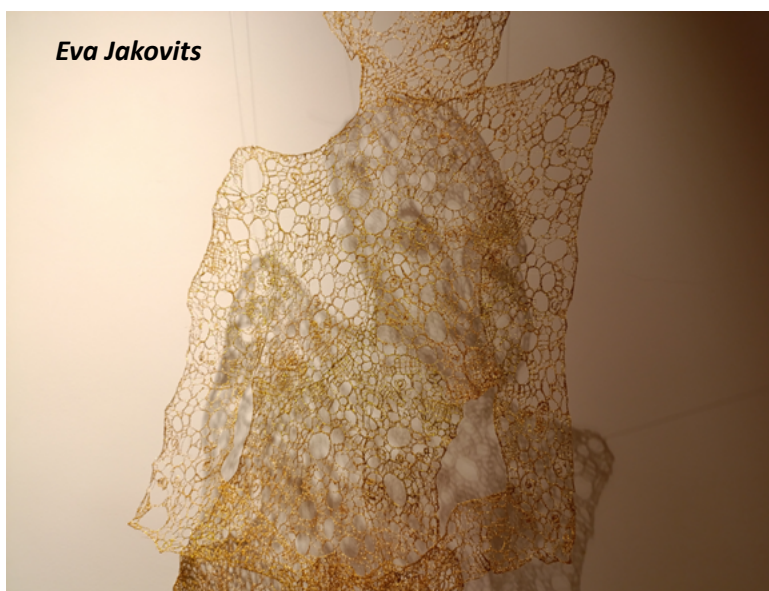

Eva Jakovits uurib, kuidas Kadri oma plekist töö on kudunud.

Reet ei karda kõrgusi.

Eva Jakovits

 tekstiilid
 Eva JAKOVITS
 Kadri PAJUPUU
 Marilyn PIIRISALU
 Ulle SAATMÄE
 Anne TAAMAL
Viiel viisil
 4. 11. - 17. 12. 2024 Ugala teatris
Näitamise koostööna
 Eesti Kultuurikeskuse ja Ugala teatri koostööna
 E-R 9-19, L 12-17

KAHU MUHU LUGU

Muhu kiriku pastoraadis
4.07–7.09.2024

4.07 avati Liival, Muhu kiriku pastoraadis näitus KAHU MUHU LUGU, kus tekstiilidisainer Liisi Tamm eksperimenteerib kohalikust villamaterjalist loodud objektidega.

“Näituse idee sai alguse kahe aasta eest reisit Muhu saarele, kui mulle tutvustati Nõmmkülas, endises kultuurimajas asuvat *kudulat*,” selgitab näituse tagamaid Liisi Tamm: “Sealt hakkas hargnema ka visioon katsetada kootud tekstiilidega, millest saaks luua erinevaid rõiva- või sisustustooteid.” Näitusel võib näha lõpetatud ja lõpetamata objekte, mis näitavad, et lambavill materjalina võib lisaks kinnaste ja kampsunina leida rakendust ka sisustustekstiilina.

Muhu maalammaste vill on materjalina juba aastaid leidnud kasutust Kõrgema Kunstikool Pallas tudengite töös. “Nii jõudsin ka mina esimest korda Muhusse, kui tulime Kadri Tali juurde villa sorteerima,” täpsustab Tamm. Järgneva pooleteise aasta jooksul hakkas ta Muhus käima, et Nõmmkülas kududa, mõelda, mis võiks olla kohaliku materjali maksimaalse väärindamise võimalused ning saada tuttavaks ka kohaliku saare ja selle kogukonnaga.

Liisi Tamm

liisi.tamm@pallasart.ee

Põhjamaade tekstiil kunstnikud augustipäikeses

Textile Talk / Talk Textile

5–9. augustil 2024 toimus Põhjamaade Tekstiilkunsti (Nordic Textile Art (NTA)) liidu juhatuste sõpruskohtumine Textile Talk / Talk Textile. Seekordne kohtumine leidis aset NTA initsiatiivil aset Leedus, Kaunases. Esindatud olid tekstiilkunstnike liitude juhatuste liikmed Rootsist, Taanist, Norrast, Soomest ja Eestist. Eestit esindasid Aet Ollisaar ja Heleri Alexandra Sits. Vastu võtsid meid tunnustatud Leedu tekstiilkunstnikud Monika Grašienė Žaltė ja Jolanta Šmidtienė.

Kohtumine sai avapaugu pop-up näituse ülespanekuga Kaunases, galeriis „Balta“, kuhu iga osaleja oma tööle kujunda- ja abiga koha leidis. Näituse avamine muutus eriti põnevaks, kui kunstnikud ise oma töid tutvustasid ja nende loomise lugu jagasid. Avaüritust kajastas ka kohalik uudistesaaed.

Lisaks külastasime Leedu Kunstnike Liidu galeriid “Drobė”, kus galerii juhataja Rebeka Bruder meid majas ringi juhatas ning tutvustas organisatsiooni võlusid ja väljakutseid.

Kohtumise programmi käigus külastasime Leedu Etnograafiamuuseumi Rumšiškėsis, kus tutvusime kohaliku elu-oluga. Samuti viidi meid kurssi arhailiste tekstiilide ja rituaalidega, mille käigus oli võimalus soovijatel ka ise mõttes Leedu taluperenaiseks kehastuda.

Rahvusvaheliselt tunnustatud kunstnik Greta Kardi esitles oma muljetavaldavaid üleelusuuruses maastikukunsti projekte. Tema juhendamisel osalesime ka meie selles meditatiivses tegevuses, luues ühistööna oma nägemuse Jolanta Šmidtienė suvemaja territooriumil.

Kunstnik Laura Garbštienė tutvustas meile kunstnike ühendust Verpėjos („Ketrjad“), millele ta ise 2017 aastal aluse pani. Ühendus uurib traditsioonilist maaelu, looduse säilitamist ning aktiveerib diskursuse muutuste ja protsesside osas nii kohalikul kui globaalsel tasandil. Ühendus teeb koostööd kaasaegsete kunstnike, kuraatorite, käsitöölise ja loodusteadlastega ning organiseerib interdistsiplinaarseid töötubasid, sümposiumeid ja näituseid. Samuti pakutakse nendest teemadest huvitatud kunstnikele residentuurivõimalusi, mille osaks on ka talus elavate loomade eest hoolitsemine ja muud talutööd. Külastuse käigus õnnestus meil kohtuda residentuuris oleva Saksamaalt pärit üliõpilasega, kes tutvustas oma magistr tööprojekti ning alustas doktorantuuri just selles residentuuripaigas. Elu- ja tööolud on seal tõeliselt arhailised ning autentne ning omapärane kogemus on heaoluühiskonna kasvandikele garanteeritud.

Huvilistele: <https://verpejos.lt/>

Heleri Alexandra Sits**Aet Ollisaar**

Kaunases külastasime linavabrikut Klassikine Textile <https://klasikine.com/> ja Soome ettevõtet Barker Textiles <https://barkertextiles.lt/>, mis toodab villaseid tekke ja on heaks koostööpartneriks Leedu kõrgkoolidele ja disaineritele.

Kohtumine oli tore, vahetu ja meeldejääv ning õigustas täielikult oma nime „Textile Talk“, sest juttu nii erialast kui ka laiemalt jätkus kõigisse õhtutesse maalilise järve ääres, saunalaval, vabaõhumuuseumis, jalutuskäikudel Kaunase vanalinnas ja meeleolukatel õhtusöökidel. Tore oli kohtumise kontrastsus – vaikesest õhtutest maal kuni tehaste igapäevase tootmisrutiinini. Põhjamaade kunstnike ühendus on valmis laiendama oma tegevust ka Eesti-Leedu-Läti suunal, Eesti Tekstiilkunstnike Liit on organisatsioonina ka ühenduse liige. Liituma oodatakse ka üksikliikmeid, infot liitumise võimaluste kohta leiab Nordic Textile Art kodulehelt. Organisatsiooni eestvedajate rahastus juhatuste kohtumisteks on selleks perioodiks lõppenud. Kuidas edasi? Oleme Eestis viimastel aastatel korraldanud Põhjamaade kunstnike osalusel näituse Connections galeriis Pallas, tekstiilituuri ja juhatuste loomekohtumise Kihnus ja Viljandimaal. Head ideed tegevuse laiendamiseks ja selle rahastamiseks on oodatud!

Kohtumise üheks meeldejäavamaks hetkeks oli, kui disainer Elisabeth Brenner Remberg võluvalt lausus: “Textile is everything – it’s life!” (“Tekstiil on kõik – see on elu!”), mis kõlab kui kaja iga tekstiilkunstniku südames.

Heleri Alexandra Sitsi osalemist üritusel toetas Eesti Kultuurkapital.

Aet Ollisaar, Heleri Alexandra Sits

Fotod Aet Ollisaar

Tuuli Reinsoo näitusel TALISMAN

Osalesin Eesti Moekunstnike Ühenduse näitusel Talisman, 11. oktoobrist kuni 6. novembrini Tallinnas Vabaduse galeriis Tallinna Tarbekunstitriennaali sateeliitnäitusel pörandakaltsu saatusest päästetud pluusiga aastast 1982. Pluusi valmistas mu ema, mina taasavastasin kaltsukotist, ärastasin, peitsin tooli alla (sest ema tahtis seda ikka minema viisata), parandasin ära ja tikkisin pärlitega üle. Teine särk on kapsamuldamise särk, mis näitusel moondus glamuurseks topiks.

Tuuli Reinsoo

Foto Anu Hint

*Sigrid Huik**Tuuli Reinsoo*

NÖÖRI MÖÖDA

**Eesti Rahva Muuseumi
Heimtali muuseum**

15.10.2024– 15.03.2025

2024. aasta suvel ETeKLi suvepäevadel Heimtalis tegime Anu Raua juhendamisel Mulgikuu graafikat. Anu ütles kohe, et seekord peate kõik oma tööd näitusele jätma. Näituse jaoks sündisidki töötoa tulemusena eripargelised nõorvaibad, millega on nüüd on võimalik tutvuda näitusel „Nööri mööda“. Liidu liikmetest osalevad näitusel Sigrid Huik, Tuuli Reinsoo, Merike Roodla, Aet Ollisaar, Sirje Raudsepp, Ene Pars ja Heleri Alexandra Sits-Tamme.

Lisaks saab näitusel tutvuda ka Anu Raua, Heimtali põhikooli õpilaste, korporatsioon Filiae Patriae lastelaagris osalenute ja teiste huviliste nõorvaipadega.

Näituse avamine oli meeleolukas ja laud oli kaetud rikkalike sügisandidega, kust ei puudunud ka pirukad, millega oleme harjunud suvepäevadelgi maiustama. Päeva lõpetas mustjas taevas ja kuldne sügisene loodus. Oli oodata kohe algavat paduvihma.

Sigrid Huik

Fotod Sigrid Huik

NÄITUS

**Ilme Rätsep ja
Feliks Sarv**

VABANENUD AEG

Jõhvi linnagaleriis
10.09 – 01.10.2024

Aeg valitseb inimkonda. Sõltume ajast, peame arvet ajakulu üle ja planeerime aega. Raiskame, võidame, jagame, anname, võtame ja kaotame aega. Aga aeg on ikka siin kogu aeg olemas. Aeg uskuda oma võimekusse, oma tehnikasse, oma materjali. Usk, et seda on vaja. Aeg lootuseks, läbi kõhkluste ja otsingute. Lootus jõuda sinna, teadmata kuhu. Aeg armastada kirglikult ja tingimusteta: värvi, joont, kujundit ja loomisprotsessi. Sellistel hetkedel jäävad maha keerulise aja mured, hirmud ja painajad. Aeg saab vabaks ja ei oma mingit tähtsust. Teekond, mille väärtus peitub tunnetamises ja taipamises.

Ilme Rätsep

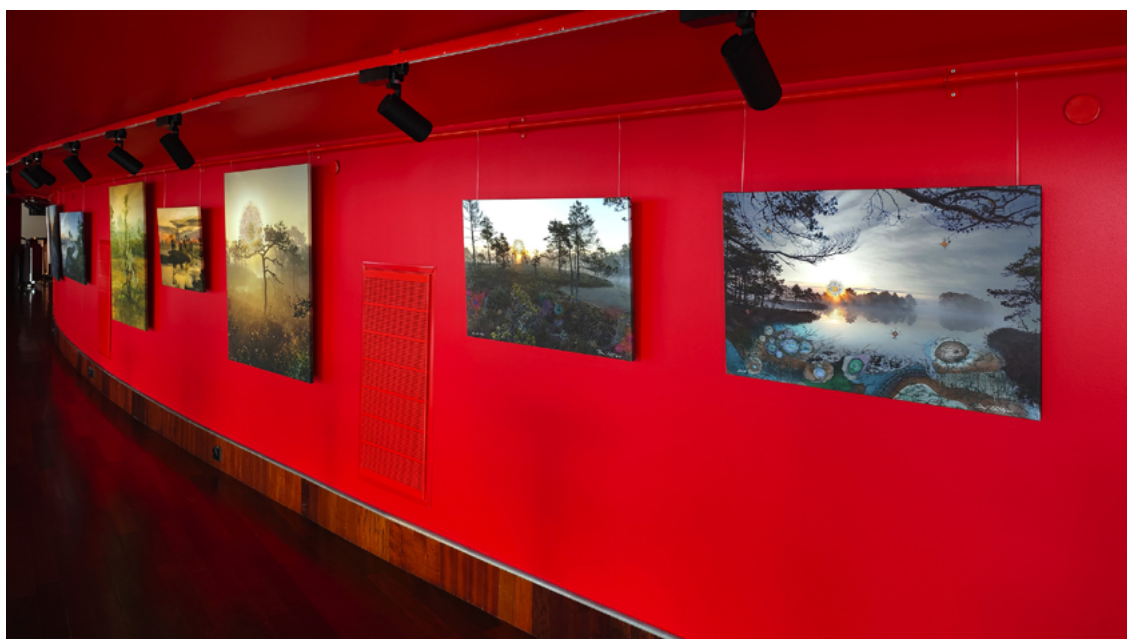

Ingrid Helena Pajo näitus „Shadowsigns“ Sophie Durand’i studios (Užupise kunstnike inkubaatoris, Vilniuses) .
Olete oodatud ja pange tähele: Vari loob kuju. Kuju võrdub märgiga. Märk edastab tähendust. Tähendus projitseerub tagasi kujule, tagasi varju. Ruumi tähenduse ja varju vahel täidavad võimalused. Vari varjab tegelikkust. Võimalused on tähendused. On isiklikud. Märgid on võimalused. Märgid on varjud, on kujundid, ja kujundid loovad varje.

Ilme Rätsep Alexela kontserdimajas

Alates 3. oktoobrist on Alexela Kontserdimaja kolmel korrusel minu isiknäitus. Eksponeerin täissiidile ja autorifotoga prindile maalitud kangaid ning lõuendeid. Novembri lõpus teen osalise ekspositsiooni uuendamise. Näitus jääb kontserdimaja küllastajaid rõõmustama jaanuari lõpuni.

VÕIMALUSTE AEG

Loomeprotsess on tavaliselt kaardistamata tundmatu territoorium. Ükskõik milliseid meedie kasutades on see alati eesmärk uuel viisil, uuesti otsida ja leida terviklikkus. Teekond või liikumine, mille väärtus peitub tunnetamises ja taipamises.

Ateljee vaikuses on turvaline eksperimenteerida arhailise kuumvaha maali tehnikaga, otsida uusi lahendusi ja vajadusel ka riskida. Paberil kavandist valmis kangani on teekond, mille lõpptulemus ei ole ette teada. Kuuma vahaga maalides võib saavutada kõike ja vabalt liikuda kujutluste piiritutel väljadel.

Hoopis teine lugu on fotoga, mis taas loob nähtavat maailma. Võib uskuda, et fotol on kujutatud tõde, jäädvustunud dokument ei anna tegelikult edasi hetke emotsiooni. Nii maalingi fotole juurde oma kujutlusi.

Elu suurim võimalus ongi loomine.

Ilme Rätsep

ÖÖ JUTUSTAB LUGUSID

Ainikki Eiskop, Sirje Raudsepp, Sigrid Huik

Jõhvi linnagalerii

4.11.–30.11.2024

Jõhvi linnagaleriis on novembrikuus, kui pime aeg võtab võimu, öiste lugude näitus.

Valmistusime selleks näituseks kaks aastat, aga kangad said valmis ikka vahetult enne näituse avamist ja on maalitud just selle näituse jaoks. Näituse pealkirja pakkus välja Ainikki, sest teda oli juba pikemat aega saatnud soov une teemat lahata ja november sobib selleks ideaalselt.

Kui õues olev pimedus sunnib meid soojadesse kodudesse, sest väljas käimine ei tundu enam kuigi meeldiv, leiame me lohutust hoopis pugedes sooja voodisse ja oodates unemaailma seiklusi.

Unenägude seletamatu ja kinnipüüdmatu müstika võlub ja hirmutab ühtaegu. Nad pärinevad meie sisemaailmast, kust mujalt, aga kes koostab need pöörased stsenaariumid?

Tihti on nii, et hommikuks on mees vaid tunne või meeleolu ehk midagi abstraktset, aga sellegi poolest on hea mälestus, mida oma loomingus edasi anda.

Nii me siis avamegi näitusel oma unenägude ja loovuse seoseid käsitledes seda muinasjutulist ja kirjeldamatut maailma erinevatest vaatenurkadest. Siidile maalitud öised nägemused on kohati konkreetse kujuga, aga samas ka üsna laialivalguvad, mida täiendavad värvilise meeleoluga padjad. Ega uni ilma padjata ju hästi tulla ei taha.

Näituse kujundas Aime Andresson.

Sigrid Huik

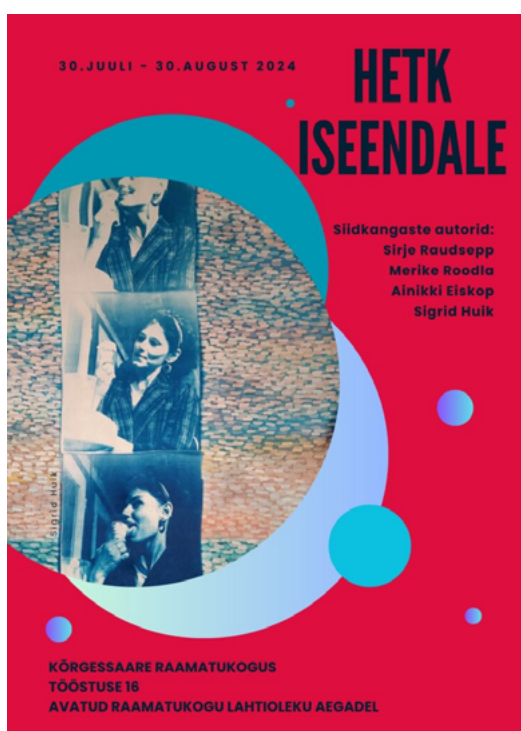

Fotod Sigrid Huik

Ainikki Eiskop, Sigrid Huik, Sirje Raudsepp, Merike Roodla

**Merike Roodla, Sirje Raudsepp,
Sigrid Huik, Ainikki Eiskop**

HETK ISEENDALE

30.07 – 30.08.2024

Kõrgessaare raamatukogus (Hiiumaal)

See oli meil juba ei-tea-mitmes taaskohtumine. Inspireerituna Hiiumaa kodukohvikute saginast, maalisime siidile suviseid hetki, motive, meeleolu. Õrn ja helge sai. Kuigi saalike on tagasihoidlik, tänab publik seda soojemalt. Järgmise aasta augustis on plaanitud „Nööri mööda“ nöörivaibad. Tuuli kohvi-tass juba aurab.

Ainikki Eiskop

**Mare Kelpman, Raili Keiv,
Tanel Veenre**

TUBA KOLME UKSEGA

**Vana-Võromaa Kultuurikoda
19.10–1.12.2024**

Näitus koondab Eesti kaasaegse tarbekunsti ja disainiga tegelevate ja silmapaistvalt valdkonna arengusse panustanud autorite loomingu unikaalseks koosluseks. Valik avab vaatajale sümbolsest kolm ust, ühe iga autori isikupärase loomingu juurde, lähtudes nende ETDM-is toimunud isikunäituste ettevalmistamisel väljaarendatud ideedest: Mare Kelpman „Värvikood“, Raili Keiv „Tuba“ ja Tanel Veenre „Sinihabe“. Kõiki kolme autorit ühendab loomingus sõltumatus ja uuenuslikkus, mis samaaegselt on seotud traditsioonide ja eriala pärandiga. Näituste esmaesitlused toimusid ETDM-i galeriis, 2022–2023 aastatel.

Mida näge kolmõ ussõga tarõn

Mare Kelpmani näütuse nimi om „Värvikuud“. Siin saava külälise är nätä, kuis tüütäs Eesti üts kitetümb rõivamoodutaja ja miä tege timäst tuu, kiä tä om. Mare Kelpman om pistü pandnu hindä nimega kaubamärgi kelpman textile ni tuu läbi näütäse harilik koet villanõ sali, pliid ja mäntli vällä nii, nigu olõsi seo ilma aig näide jaos luudugi.

Vana-Võromaa Kultuurikoja lehelt

Mare Kelpman FB

Ilme Rätsep messil Tartu Ehitus ja Sisustus 2024

Mess oktoobris, sellest on saanud peaaegu rutiin. Alati põnev ja väljakutseid pakkuv. Ettevalmistus algab tavaliselt juunis ja ekspositsiooniala lõplik visioon saab valmis septembri lõpuks.

Messikülastajad, kes parasjagu oma kodu rajavad, sisustavad või värskendavad ei tea kõiki interjööriekstiili võimalusi. Areneda tuleb ka endal, mõni küsimus või erisoov on õpetanud, et pole olemas lahendamatu olukordi.

Ilme Rätsep

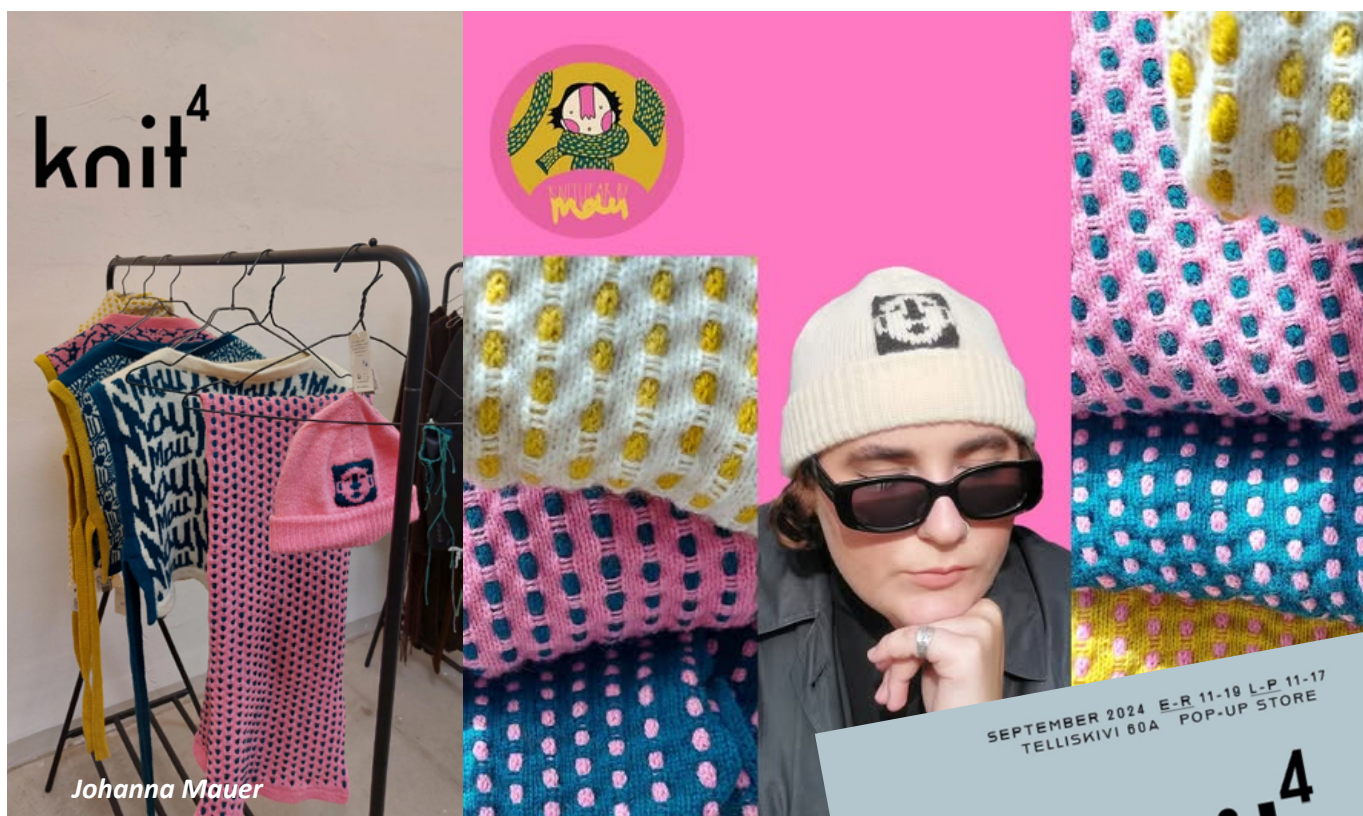
Signe Kivi SIGNATUUR

Alates 7. detsembrist kuni 2. märtsini on ETDM galeriis avatud Signe Kivi isikunäitus "Signatuur", mis koondab valiku kunstniku käsitrükitehnikas valminud ekspressiivsetest autorikangastest.

„Kangas on mind lapsepõlvest saati lummanud. Lihtne valge, ühevärviline või suurejoonelise abstraktse kujundiga. Must. Laimiroheline ja külm kollane kõrvuti lillaga. Fuchsia ja türkiis – kontrastid,“ iseloomustab Signe Kivi oma loomingut.

ETDMi FB lehelt

Fotod Rene Suurkaev

Knit4 Pop-Up pood

Neli unikaalset kudumibrändi esitlesid end septembrikuu jooksul pop-up poes Telliskivi loomelinnakus.

Knit4 on loominguline kooslus, kuhu kuuluvad:

Merily Mikiver

Knitwear by Mau

Tilda Knitwear

sask: design

Johanna Mauer kandideeris Eesti Disainiauhindade konkursil noore disaineri auhinnale SÄSI

SÄSI auhinda annab välja Eesti Disainikeskus ning sellega tunnustatakse noort kuni 35 aastast (k.a) disainerit toetamaks tema loometööd. Konkursil hinnatakse toodet või tooteprototüüpi (füüsilist või digitoodet), disainivaldkonna piire laiendavat eksperimentaalset tegevust või uurimistegevust, mis ei ole koolitöö / juhendatud töö.

<https://pallasart.ee/tekstiiliosakonna-vilistlane-johanna-mauer-on-nomineeritud-sasi-auhinnale/>

Viljandi muutus nädalaks Eesti päranduspealinnaks

1.–5. oktoobrini toimus esmakordselt Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia eestvedamisel ja UNESCO käsitöö ja rahvakunsti loovlinna egiidi all Viljandi pärandusfestival, mis kandis sõnumit "pärand parandab". Festivaliprogrammi kuulus rahvusvaheline konverents, õpitoad ning päranduspidu, mis ühtekokku tutvustasid vaimse kultuuripärandi nähtusi ning avasid erinevaid rahvakultuuri teadmiste ja oskuste vaatenurki.

Festival algas 1.-2. oktoobril rahvusvahelise konverentsiga "Pärand kestlike kogukondade teenistuses", millel kõlas kokku 40 avatud kutse kaudu saadud ettekannet maailma eri paigust. Kokku osales sündmusel 130 teadlast, uurijat ja käsitöömeistrit 12 maalt sealhulgas Austraaliast, Aafrikast, USAst ja mitmetest Euroopa riikidest. Teistehulgas esinesid ka neli UNESCO käsitöö ja rahvakunsti loovlinnade alamvõrgustiku esindajat. Konverentsi keskmes oli

küsimus, kuidas traditsiooniline kultuuripärand saab aidata kaasa jätkusuutlike lahenduste leidmisele. See oli Eestis esimene omataoline sündmus, mis sidus nii laias valikus pärandi ja kestlikkuse teemasid. Konverentsi peamise mõtte na jäi kõlama kogukondade kaasatuse olulisus. Samuti peeti tähtsaks seda, kuidas pärand loob väärtust – avalikku, sotsiaalset, majanduslikku, kultuurilist ja keskkondlikku.

3. oktoober toimus kaheksa rahvusvahelist pärandi, käsitöö ja pärimusmuusika meistriklassi, mille läbiviijad olid pärit Tansaaniast, Nigeeriast, Taist, Gruusiast, Soomest ja Lätist. Meistriklassid olid suunatud käsitöö ja pärimusmuusika professionaalidele ja üliõpilastele, pakkudes võimalust vahetada kogemusi ja luua rahvusvahelise kontakte. Meistriklassides osales kokku pea 80 osalejat.

Festivali lõpetas 4.-5. oktoobrini päranduspidu, kus sai tutvuda UNESCO

käsitöö ja rahvakunsti loovlinnade külastajatega, osaleda töötubades ja nautida pärimusmuusikakontserte.

Festivalinäädala lõpetas 4.–5. oktoobril Eestis esmakordselt toimunud suur päranduspidu, mille raames sai Viljandi spordikoolis ja Vabaduse platsil tutvuda värvikate külalistega UNESCO käsitöö ja rahvakunsti loovlinnadest üle maailma ning Eesti vaimse kultuuripärandi nähtuste esindajatega. Küllastajad said uusi oskusi ja teadmisi osaledes parandus- ja pärandusala töötubades, loengutel ja meelelahutuslikel jõukatsumistel. Festivali alal ja ka linnaruumis oli eksponeeritud rikkalik valik pärandiga seotud näitusi ja Viljandi Kunstikooliga koostöös valminud kunstiobjekte. Eesti pärandi kõrval oli esindatud värvikad Tai, Nigeeria, Namiibia ja Šotimaa esitlused. Nende osalus oli Viljandile kui UNESCO loovlinnade võrgustikku kuuluvale linnale esimeseks rahvusvaheliseks

Fotod TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia

koostööviljaks. Lisaks sai nautida muusikalist programmi nii päeval festivalialal kui õhtul Pärimusmuusika Lõikuspeol. Messialal oli väljas 48 töötuba, 68 pärandi esitluspinda ja 35 müügipinda, kus kokku tegutses üle 300 pärandi tutvustaja. Festivalist võttis osa 1500 külastajat. Päranduspeo näol oli tegemist täiesti uudse, peamiselt päranduskustele ja -teadmistele keskenduva sündmusega, mis asetas tähtsale kohale teemakohtsed oskused ja teadmised ning nende avatud jagamise. Eriliselt võib välja tuua osalejaid ühendava kogukonnatunde, mis võimestas kogu valdkonda. Oluliseks tuleb pidada ka seda, et õpitubadesse ja loengutele jõudis nii palju noori üle Eesti.

Viljandi pärandusfestival oli osa Euroopa kultuuripealinn Tartu 2024 põhiprogrammist.

VALITUD SEKKUMISED

ETDM

29.11.2024 – 26.01.2025

Juulia Mikson Foto Joosep Kivimäe

Alates 29. novembrist on Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseumis teise ja kolmanda korruse püsinäituste sees avatud Eesti Kunstiakadeemia uue magistriõppekava taidestuudium näitus „Valitud sekkumised“, mis asetab omavahel dialoogi üliõpilaste uued teosed töödega muuseumi kogudest. Näitus jääb avatuks kuni 26. jaanuarini 2025. Taidestuudium koondab mitmekülgse tausta ning sügava materjali- ja loomehuviga inimesi. Õppekava avardab arusaamu käelisest tööst ja edendab erialaoskusi, kriitilist eneseväljendust ning loovuurimust materjalide, protsesside, ideede ja identiteedi alal.

Siinse ainulaadse sekkumisega uuritakse püsinäitustel „Kogutud teosed“ ja „Sissejuhatus Eesti disaini“ välja pandud tarbekunsti- ja disainiklassikute loomingut. Näituse eel valis iga üliõpilane oma taustast ja huvidest lähtudes dialoogipartneriks ühe teose, sarja või kunstniku. Teoste loomisel ammutati inspiratsiooni möödunud aegade tehnikatest, lähenemistest, materjalidest, lugudest, esteetikast ja vormidest. Valminud projekt hõlmab sekkumisi, mis uurivad pärandit ja lisavad teostele uusi tähenduskihte.

MA tudeng Juulia Aleksandra Mikson valis dialoogipartneriks Leesi Erm teosed „Virmalised I ja II“ (1988). Tekstiili piirialasid kombates on Juulia loonud kolm teost, mis enne valmimist olid veel tekstiilsed, kuid

lähides keraamikale omased protsessid, muutusid need imeõrnadeks keraamilisteks teosteks.

1980. aastate lõpus, mil tekstiilikunstnik Leesi Erm (1910–1989) oma teosed lõi, esines tugevaid geomagnetilisi torme, mistõttu võis öötaevas sageli virmalisi näha. Seda rahutut ajajärku iseloomustasid muutuv maailmakord, laulev revolutsioon ja paljud teised märgilised sündmused. Sõdade, majandusraskuste ja kliimamuutuste tõttu on habras ja heitlik ka tänapäev. Nagu toona, on päikesetuuled taas toonud põhjala taevas nähtavale õrnad värvimängud.

Virmalised ilmuvad öisesse taevasse ja kaovad koidikul. Leesi Erm on neid kujutanud oma teostes „Virmalised I ja II“, mis meenutavad lainetavaid kangavolte. Juulia Aleksandra Miksoni „Kangastus“ kujutab mälestust kangast, suhestudes virmalistega ajal, mil neid ei ole enam näha – on jäänud vaid mälestus. See mälestus tundub käegakatsutav, kuid võib juba järgmisel hetkel kaduda, nagu kangas, mis on savile kuju andnud, kuid põlemisel haihtunud tuhaks.

„Valitud sekkumised“ koondab töid järgmistelt tudengitelt: Sofiya Babiy, Iohan Figueroa Rojas, Rait Lõhmus, Juulia Aleksandra Mikson, Alyona Movko-Mägi, Katariin Mudist, Maarja Mäemets, Kati Saarits, Hannah Segerkrantz ja Elias Sormanen.

Projekti juhendasid Juss Heinsalu ja Kärt Ojavee.

Taidestuudiumi „Valitud sekkumised“ on 9. Tallinna rakenduskunsti triennaali satelliitnäitus.

Valitud sekkumised
Taidestuudium
Selected Interventions
Craft Studies

Sofiya Babiy
Iohan Figueroa Rojas
Rait Lõhmus
Juulia Aleksandra Mikson
Alyona Movko-Mägi
Katariin Mudist
Maarja Mäemets
Kati Saarits
Hannah Segerkrantz
Elias Sormanen

29.11.24 – 26.01.25

etdm ANDRA

VIRIDIS (T)EXITUS / GREEN (T)EXIT

Tallinna Botaanikaia külustuskeskus

17.12.2024–30.01.2025

Nikolai Keller. Autori foto

Eksperimentaalseid, looduses toimuvatest protsessidest inspireeritud tekstiiliteoseid esitlevaid EKA tekstiilidisaini eriala 3. kursuse tudengid Cassandra Laur, Eleonor Tingas ja Nikolai Keller. Kolm erineva käekirja ja elukogemusega kunstnikku näitavad loodusest inspireeritud protsesse, rütme ja tekstuure, jutustades lugusid müütidest, elujälgedest ja suurlinlikest tulevikuvisioonidest.

Esitletavat teost peegeldavad looduslike vormide, linnaruumi ja inimliku loovuse dialooge. Noored autorid kasutavad oma loomingus eksperimentaalseid tehnikaid, et tuua esile looduse enese eksperimendid ja isiklik loodustunnetus. Tööd pakuvad võimalust peatuda hetkeks, avada uusi uksi, märgata maailma mitmekülgset ja avastada koos autoritega, kuidas me tajume keskkonda ja selle muutumist.

Eksperimentaalsed trükitekstiilid on valminud kursusel “Trükitud tekstiilide disain 2”, mille juhendajad on tekstiilkunstnikud Lylia Lainoja ja Piret Valk. Digitrükk teostati Kiustuudios. Graafiline disain Diana Tammets. Täname EKA graafika töökoja juhatajat Maria Eriksoni ja metallitöökoja juhatajat Taavi Teevetit.

Käesoleval aastal oma 110. aastapäeva tähistav tekstiilidisaini eriala on osa EKA BA õppekavast Moe-tekstiili- ja aksessuaaridisain.

<https://www.artun.ee/et/erialad/tekstiilidisain/>

Kassandra Lauri litograafia teos “Ubinapuud” on inspireeritud vanast metsikust õunapuuaia, kus saja-aastased puud kannavad ikka vilju, vaatamata nende kõrgele eale. Nende tüvedele on jäänud armid pesunõõridest ja kiikedest, mis on olnud nende külge seotud. Vaatamata inim- ja ajajälgedele, kasvavad nad ikka edasi. Vahel on hoopis nende endi raske õunakoorem see, mis oksa ja harusid murrab. Puudesse on peidetud palju elujõudu ning isegi kui nende tüved poolenisti läbi saagida, ei pruugi see olla lõpp – vanad puud suudavad end ravida ja vilju edasi kanda.

Teose jaoks on kasutatud vanu kulunud linu, mis on samuti omi päevi näinud nagu vanad viljapuud. Mingil hetkel on ju linad ja puu ka õues kohtunud, kui pesu õunapuude vahel nõõril kuivas.

Eleonor Tingase digitaaltrüki tehnikas “Elu rütmid ja vormid” uurib looduse ja linnaruumi vastastikust mõju, väljendades seda detailirohke ja tundlikult tasakaalustatud visuaalse keelega. Tööstusliku linnamaastiku hallid ja sirgjoonelised vormid sulanduvad järk-järgult eluslooduse mitmekesisest ja dünaamilistest mustritega. Hoonete ja tänavate vaoshoitud geomeetrias hakkavad ilmema voogavad ja orgaanilised jooned, mis justkui vihjavad taimede ja lillede kasvule,

tuues esile looduse pealetungi ja taassünni harmoonia. Teos kutsub vaatajat kogema looduse ja inimtekkelise koosseksiteerimise vastuolusid ja võimalusi, rütme ja vorme, luues visuaalselt ja emotsionaalselt mõjuva terviku.

Nikolai Kelleri fiktiiv-arheoloogiline roostetrüki teos “Andaluusia Behemot” kirjeldab, kuidas EKA uue maja ehitamisele eelnenud arheoloogilised väljakaevamised katkestas suurejooneline leid – kaudu kadunud ja otsitud Andaluusia Behemoti surilina.

Leitud kangasse mähitud müütilise olendi kivistised heidavad valgust paljudele, seni lahendamata müütidele ja lugudele Piibli ajaloos. Jäänused avastanud töötajad langesid leiule järgnenud ööl seni seletamatusse ja halvavasse õudusunenägude seisundisse.

Leid tõstatab küsimuse, kuidas see siia sat-
tus? Arvatakse, et Revali kaupmees soetas haruldase kangatüki Hansa ajal. Teadaolevalt jõudis Hansa kaubandustee kaudu siia väärtuslikke kaupu ja aardeid. Kangas on sütitanud tohutu suurt huvi ning Eesti arheoloogia kogukond ja rahvusvahelised teadlased uurivad juhtumit jätkuvalt.

Töö oli eksponeeritud EKA 110. aasta sünnipäeval, uue õppehoone avamisel. <https://www.artun.ee/et/eka-tekstiil-tahistab-sunnipaeva-fiktiiv-arheoloogilise-textile-behemothiga/>

EKA tekstiiliharidus 110

Sirje Raudsepp, Tuuli Reinsoo, Sigrid Huik

Foto Andres Teiss

Eesti Kunstiakadeemia tekstiilihariduse 110. aastapäeva tähistava ürituste sarja Tekstiil 110 raames toimub tekstiilile keskenduv avatud loengute sari, ilmub publikatsioonide sari ja saab näha valikut EKA Muuseumi tekstiilikogu töödest terve aasta vältel.

Avatud loengute sarja alustas 30. oktoobril EKAs Aalto Ülikooli õppejõud, kunstnik Hanna Kaisa Korolainen loenguga "The Making of Inspiration" (eesti k. Inspiratsiooni loomine), mis keskendus kunstniku uurimistööle ja avas tema loomingut teistes meediumides. Loengusarja jätkas novembris Hanna Norrna loenguga "Metamorphosis in Weaving" (eesti k. Kudumise metamorfoos) keskendudes loomepraktikale, mille keskmes on siid. Norrna praktikas põimuvad mütoloogiad, spirituaalsus ja materiaalsus. Kunstnik kasvatab ise siidusse, jälgib röövikute muutumist liblikateks ning töötleb nende kookonid siidiks, mis omakorda kangastesse kootakse. Avatud loengud jätkuvad aastal 2025, oma tekstiilpraktikaid tutvustavad Pirjo Kääriäinen, EJTECH jt olulised tekstiilitegelased.

Esimest installatsiooni EKA Muuseumi tekstiilikogu leidude sarjast, sai näha EKA

sünnipäeval 8. novembril. "Tekstiil saja kümnendite ruudus" koosnes ruudulistest kangastest, mis on EKA õppetöö jooksul teostatud ja muuseumi kogusse antud.

Tekstiil 110 dialoogid on Eesti Kunstiakadeemia tekstiiliosakonna trükiste sari, milles kohtuvad erinevate generatsioonide tekstiilikunstnikud ja disainerid. Räägitakse rituaalidest, sümbolitest, pärandist, monumentaalsusest, materjalitunnetusest, aja mõõtmest ja tekstiili rollist dialoogides osalejate loomepraktikas ja elus. Omavahel kohtuvad Kärt Ojavee ja Erika Tammperre, Johanna Ulfsak ja Peeter Kuutma, Liina Leo ja Anu Raud, Ingrid Helena Pajo ja Signe Kivi, Juulia Aleksandra Mikson ja Maasike Maasik, Kert Viirt ja Mare Kelpman.

Eesti Kunstiakadeemia eelkäijaks olnud 1914. aastal asutatud Tallinna Kunsttööstuskoolis tegutses Naiskäsitöö õppetöökoda, kus õpetati peamiselt tikandit. Süstemaatiline kõrgema haridusega tekstiilikunstnike ettevalmistamine algas peale II Maailmasõda. Professoriks oli siis Mari Adamson, kes oli ennast täiendanud nii Eestis, kui muudes riikides ja andis tugeva suuna oma 30 aastase

kateedris töötamise ajal. Kui 1950. aastatel tegeleti tekstiili-kunstihariduses ornamentaalse ja figuraalse kompositsiooniga, siis 1960-ndatel pöörati põhi tähelepanu tarbetekstiilide kujundamisele, tegeleti eeskätt interjööri tekstiilidega.

1970. aastatel püüdis tekstiilikunst monumentaalsust ja sisulist kandvust – tudengid korraldasid populaarseid ERKI moeshowsid, hakati juurutama õppetööde sügavamad analüüsi. Millenniumivahetus tõi kaasa interdistsiplinaarsuse ja tehnouuendused. Aastatel 2004-2012 kaasajastati täielikult kogu töökojade sisseseade, välja vaheti kõik masinad, lisaks osteti kõrgtehnoloogilisi seadmeid.

Iga kümnend on kujundanud tekstiilihariduse nägu ja olulisi teemasid. Täna on tekstiilidisaini roll ühendada erinevaid valdkondi läbi materjaliloomel, jätkusuutlike tehnoloogiate, mustrikultuuri ja teadusuurimuse.

Loengute ja trükiste sarju toetavad EKA teadusfond ja Eesti Kultuurkapital.

Tekstiil saja kümnes ruudus

installatsioon EKA sünnipäeval 8.11.2024

Installatsioon oli osa EKA tekstiilihariduse 110. aastapäeva tähistavast ürituste sarjast. See oli koostatud EKA Muuseumi kogus leiduvatest ruudulistest kangastest, mis on loodud õppetöödena erinevatel ajastutel ja erinevates tehnikates. Ruuduline kangas kõneleb üle maailma kodeeritud keelt, milles on peidetud tähendusi olenevalt kasutatud värvidest ja mustrite tihedusest.

Ajatuna näeme ruutu nii Vormis, rahvariiete sõbal, kindakirjadell, kui ka näiteks punkliikumisele iseloomulikes rõivaelementides.

Musta-valgekirju ruudustik on ka tekstiilitehnoloogia rakenduse võti ning mustrite kujundamise tööriist ja kood, mille abil planeeritakse kanga koetüüp ning võimalik funktsioon.

Ruuduliste kangaste autorid on kunagised EKA tudengid, endised ja tänased silmapaistvad tekstiilikunstnikud nagu Merike Männi, Galina Leškina, Aet Ollisaar, Lillian Lainoja (Meister), Krista Leesi, Liane Jaama, Reet Sepp, Einike Soosaar, Kersti Pukk, Keret Altpere, Pille Pappel, Ainike Tõnisson, Laura Prääts jt.

Installatsiooni oli esimene osa EKA Muuseumi tekstiilikogu leidude sarjast ning oli EKA Galeriis toimuva EKA muuseumi näituse satelliit.

Kuraator prof Kärt Ojavee

<https://www.artun.ee/et/tekstiil-saja-kumnes-ruudus-on-installatsioon-eka-sunnipaval-08-11-2024-ruumis-d504/>

Foto Kadi Kibbermann

EKA tekstiili MA vilistlased Mari-Triin Kirs, Riina Samelselg, Claudia Diaz Reyers, Violetta Riidas

Foto Andres Teiss

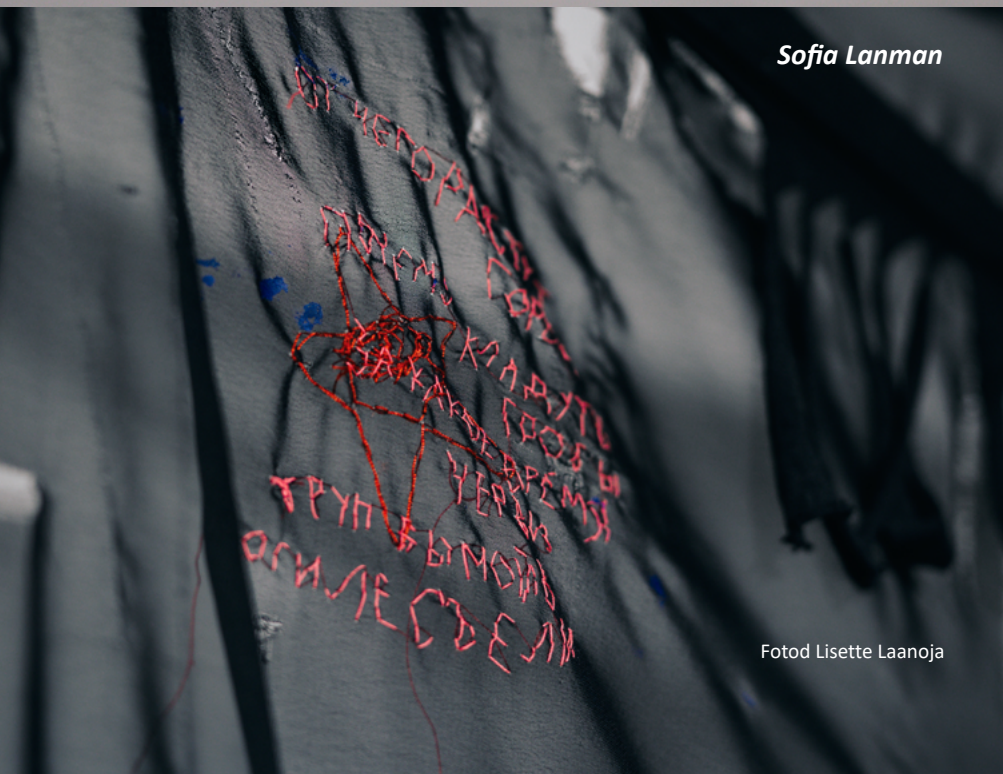
ÕIGUS PARANDADA

Pallase tekstiiliosakonna IV kursuse
ühisnäitus.

Galerii Pallas 5.12.2024 – 4.01.2025

Marite Rikkas

Sofia Lanman

Näitus jutustab tikkides ja nõeludes unustatud ja unustamatute tekstiilide lugusid. Iga pistega astuvad kunstnikud lähemale soojadele mälestustele, parandatava eseme hingeelule või oma kuuluvusele mõnda subkultuuri. Väljapanekul „Õigus parandada“ on kappi seisma jäänud riiete ja kodutekstiilide elujärge parandatud – neile on antud uus võimalus ja tähendus. Eksponeeritavad teosed valmisid õppetöö raames Mari-Triin Kirsi juhendamisel.

Näituse avamisel antakse pidulikult üle Tartu valla stipendium, mille eesmärk on tunnustada erialaselt aktiivseid ja heade õpitulemustega Pallase tekstiiliosakonna üliõpilasi.

13. detsembril kell 15 toimub näituse raames töötuba, kus autorid jagavad oma tööde loomisel tekkinud mõtteid tekstiilide parandamisest ja väärtustamisest. Tekstiilitudengite juhendamisel saab enda katkiseid tekstiilisemeid parandada või isikupäraseks muuta.

Näitusel osalevad:

– Sofia Lanmani (2001) kunstitee sai alguse keerulisest keskkonnast Narvas, kus tänavatel valitsesid erinevad väljakutsed, gopnikud ja narkomaanid. Mõistmatust ja pingeid täis lapsepõlvest saadud kogemused kujundasid tugevalt tema loomeprotsessi. Sofia on pühendunud post-soviet esteetika uurimisele, kujutades teostes oma kodulinna lagunemise ja taassünni õhkkonda.

– Marite Rikkast (2001) köidab visuaalne lugude jutustamine, (moe)kunsti lavastuslik pool, moeajalugu ja rahvuslik tekstiilkunst. Tema looming on toonilt helge, kerge ning rõõmsavärviline ja jutustab jalgu kõlgutades lugusid sellest, mida Marite oma kahekümne kolme eluaasta jooksul mõelda ja märgata on jõudnud.

– Brigitte Mihkelsoni (2000) soov on oma töös kujutada ilmaelu õrna delikaatsust ja pisemate detailide olulisust. Brigitte on vaatlev ja kirjeldav, väljendades nähtut-mõeldut tekstiilis ning kujutavas kunstis. Kristiin Kuuslapi (2002) looming uurib looduse, eksistentsiaalsete teemade ja groteski kokkupuutepunkte. Segades orgaanilisi tekstuure absurdsete motiividega toovad ta teosed esile elu vastuolude ilu. Sürrrealistlike ning moonutatud kujundite kaudu paneb ta proovile traditsioonilist esteetikat, luues teoseid, mis peegeldavad eksistentsi haprust ja uudishimu kõige selle suhtes, mis meie ümber on.

Lisainfo:

Mari-Triin Kirs

mari.kirs@pallasart.ee

Fotod Lisette Laanoja

TEKSTIIL JA KOHT

Pallase tekstiilosakonna III kursuse
ühisnäitus.

Galerii Pallas

5.12.2024 – 4.01.2025

Miina Aleksandra Piho, Christina Kasesalu, Sigre Kodasma, Grete Ottis, Hanna-Maria Org, Liisi Tasso istuvad ümber Sigre töö

Milliseid emotsioone kogetu meis tekitab ja kuidas seda tekstiilis väljendada? KES, KUS ja MIKS on kolm omavahel seotud küsimust, millest iga tudeng on leidnud enda jaoks olulised seosed ja lähtepunktid. Tudengid on leidnud oma mälestustest eluhetked ja tundmused, et neid materjalis väljendada. Asukohal on sageli mõjuv roll selles, kuidas me midagi kogeme. Iga eksponaat peegeldab autori isiklikku sisemaailma sellel ajahetkel.

Väljapanek toob vaatajate ette kuus erisugust teost, mis mängivad tekstiili töövõtete mitmekülgsuse, materjali ja perspektiiviga. Christina Kasesalu tuletab meelde, mida tähendab elada metsa rüpes. Hanna-Maria Org vaatab tagasi oma Erasmuse kogemusele, andes edasi seal tuntud koduigatsust. Grete Ottise teos räägib sellest, kuidas kadunute pooleli jäänud esemed omandavad uue tähenduse ja vaatenurga. Miina Aleksandra

Piho toob oma maakodu argiesemed linnale. Sigre Kodasma igatseb teed tagasi koju – oma juurte juurde. Liisi Tasso paneb vastastikkülapoolse kogemuse röömud ja tänased hirmud.

Näitus valmis sügissemestril toimunud õppeaine Kaasaegse tekstiilikunsti väljendusvahendid raames. Kursuse juhendajad on Leedu tekstiilikunstnik Monika Žaltauskaitė Grašienė (Vilniuse Kunstiakadeemia Kaunase osakond) ja Pallase õppejõud Marju Roos.

Näituse avamisel antakse pidulikult üle Tartu valla stipendium, mille eesmärk on tunnustada erialaselt aktiivseid ja heade õpitulemustega Pallase tekstiilosakonna üliõpilasi.

Graafiline disain: Christina Kasesalu ja Miina Aleksandra Piho

Lisainfo:

Miina Aleksandra Piho
miina.piho@pallasart.ee

Miina Aleksandra Piho

Fotod Lisette Laanoja

Brigitte Mihkelson

Foto Karl Caspar Sünter

VILLAKAS

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu Kaarmanni esinduskaupluses.

Kuduminäitus VILLAKAS toob vaatajate-ni hoolega loodud silmuskootud tööd, mis tõestavad, kui mitmekülgsest kasutatav monomaterjal on Eesti maalamba vill. Näitus on osa pikaajalisest traditsioonist Kõrgema Kunstikooli Pallas ning Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu vahelises koostöös.

Tooted on valminud Pallase tekstiiliosakonna kolmanda kursuse kollektsiooni loomise õppeaine raames. Inspiratsiooni on autorid ammutanud Eesti etnograafiast ja folkloorist, eesmärgiga viia kokku traditsioonilised rahvariite elemendid kaasaja moekunsti maailmavaatega. Kursust juhendasid Pallase külalisõppejõud moekunstnik Vilve Unt ja Maarja Raidla. Näitusel olevate tööde autorid on

Brigitte Mihkelson, Kristiin Kuuslap, Sofia Lanman ja Marite Rikkas.

Brigitte Mihkelsoni kollektsioon "Sokipõisel libahundi palgeil" on loodud Muru Villavabrikus Eesti valgepealise lamba ja Viljandi Kultuuriakadeemia villakojas Eesti maalamba villast kedoratud lõngast. Vanarahva sõnul elati läbi aegade libahuntidega kõrvuti. Kasutades nõidust ja hundinahka, käidi jahil ja kättemaksuretkedel. Huntidest ja külmast öökargusest inspireeritud pikk-kuub viib kokku metsade saledate puude varjud hundi jälitavate käpajadadega. Vammus on silmuskootud ning vanutatud, et saavutada mõnusalt talvine iseloom. ERKL-i ja Pallase tootekonkurssi 2024. aasta võidutöö, sukad "Sokipõisel" ehk "Kannaline" on jätk libahundi teemalise kudumikollektsioonile, säilitades materjalide omadusi, kuid võttes kasutusele julgemad värvid ning väljapaistvama disaini. "Kannalised" kaitsevad kurja eest ja hoiavad külma eest.

Kristiin Kuuslapi rõivakollektsioon "Hingetõmme mulla all" ammutab inspiratsiooni Eesti talurahvast, avaldades austust ja kaastunnet elavalt maetud inimestele. Kujundus peegeldab ürgseid elemente, kasutades looduslikke materjale. Rohelus sümboliseerib eluringi ehk sidet elavate ja haauspukajate vahel.

Sofia Lanmani moekollektsioon "Võlurõiva viirus" on valminud käsitööna Eesti maalammaste villast. Kollektsiooni keskmeks on pühendumus kohalikule tekstiilile, rahvakunstile ja Eesti pärandile, tõestades, et vanaaegseid motiive saab ristata kaasaegse mässava esteetikaga. Inspireerituna 19. sajandi Eesti rahvariitest, ühendab kollektsioon endas rahvuslike mustrite spirituaalse ning põimiva olemuse 60ndate stiili vallatusega, luues vastupidamatut kooslust.

Marite Rikkase seljakott "Leenike" on valminud Eesti maalammaste kaunist naturaallahust ja -pruunist lõngast. Talutooli seljatoe mustritest inspireeritud seljakott on vanale toolile sarnaselt armsalt kodumaine, argine, inimliku puudutusega ja unikaalne. Väljapanek on meeldetuletus Eesti maaviljalase lõnga piirideta võimekusest, pakkudes lahendusi aksessuaaride, üleriite ja ka pidulike rõivaste näol. Näitusel välja pandud disainilahendused on väike osa silmuskudumise kursusel õpitut ja loodust, andes aimu kudumikollektsioonide loomemaailmast.

Väljapaneku koostasid Brigitte Mihkelson ja Kristiin Kuuslap. Näitus Kaarmanni kaupluse vaateaknal Tallinnas (Vanaturu kael 8) oli avatud kuni 30. septembrini 2024.

Tartu valla stipendiumi 2024 pälvisid Sofia Lanman, Marite Rikkas

Alates 2006. aastast välja antava Tartu valla stipendiumi eesmärkon tunnustada erialaselt aktiivseid ja heade õppetulemustega Pallase tekstiiliosakonna üliõpilasi. Stipendiumi määramisel eelistatakse taotlusi, mis on seotud eriala populariseerimise ja arendamisega laiemalt. Stipendiumikomisjoni kuulusid: Piret Viirpalu (Pallase rektor), Lennart Mänd (Pallase õppeprorektor), Aet Ollisaar (Pallase tekstiiliosakonna juhataja), Marju Roos (tekstiiliosakonna juhataja abi), Jarno Laur (Tartu vallavanem) ja Egle Nõmvoja (Tartu vallaarhitekt)

<https://pallasart.ee/pallase-tekstiilitudengid-palvisid-tartu-val-la-stipendiumid/>

Sofia Lanman ja Marite Rikkas

Foto Marju Roos

KOHALIK TULNUKAS

8. jaanuaril 2025 avatakse Rahvakunstigaleriis Tallinnas (Eesti Käsitöö Maja, Pikk 22) India Kiisleri näitus

Näitusel "KOHALIK TULNUKAS" eksponeerib India Kiisler oma silmuskootud rõivakollektsiooni. KOHALIK TULNUKAS on ehtsast eesti villast ja inspireeritud arhailisest Mulgi tikandist ning Muhu röömsatest, elavatest värvidest. See on sümbioos kahest polaarset Eesti piirkonnast, mis sümboliseerib kolimisjärgset absurdset kuuluvustunnet uues piirkonnas. Lisaks etnograafilistele meenutustele on KOHALIK TULNUKAS retrohõnuga, kooslus kosmoseajastu buumist ning eesti etnograafiast.

Rõivakollektsiooni KOHALIK TULNUKAS esitleti esimest korda 2024.aasta Eesti Moefestivali Mood-Performance-Tants moetendusel Tartus Knorringu Majas ja Eesti Kunstiakadeemia ERKI moetendusel Tallinnas. 2024. Aasta sügisel pälvis India Kiisler Kõrgema Kunstikooli tudengitele välja antava stipendiumi disaini valdkonnas. Näitus Eesti Rahvakunstigaleriis Tallinnas annab võimaluse autori loominguga lähemalt tutvuda.

**Mood-Performance-Tants 2024
moeshowl**

@idnodesign

NÜÜD MA NÄEN KUIDAS SA NÄED

Pallase metoodilise fondi tööde väljapanek "Nüüd ma näen kuidas sa näed" Tartu Ülikooli Haridusteaduste Instituudis.

Õppimine ja õpetamine on paarismäng, kus saavad kokku tahe ja kogemus. Pallase metoodilise fondi tööd on olnud varasalveks õnnestumistest, mida on saanud kogeda ka järgnevate lendude õppijad, samuti on neid töid eksponeeritud mitmetel näitustel. Väljapanek koondab paljude erinevate autorite õppetöid alates 2000ndate aastate algusest. Tartu2024 kultuuripealinna aastal on näitusele valitud vaateid Tartu linnaruumist, põnevatest detailidest ja inimestest. Maalide ja tekstiilsete teoste erinevate formaatide ja kujundikeele taga on nii argiseid teemasid ja peatatud hetki ümbritsevast kui ka fantaasiaküllaseid tulevikumaailmu ning aegadeüleseid kohtumisi. Tööde juhendajad on Pille Johanson Liina Kool, Aet Ollisaar, Kadi Pajupuu, Sirje Petersen, Monika Zaltauskaite-Grasiene Žalte, Valentin Vaher, Helle Vahersalu. Näituse kuraatorid ja kujundajad on Aet Ollisaar ja Madis Liplap.

<https://pallasart.ee/pallase-metoodilise-fondi-toode-valjapanek-tartu-ulikooli-haridusteaduste-instituudis/>

Miina Aleksandra Piho ja Christina Kasesalu kangad.

Pallase digitrükikangad, mis valminud Petri Juslini, Marju Roosi ja Kadi Pajupuu juhendatud trükikangakursustel aastatel 2023 ja 2024 olid eksponeeritud Tallinna Rakendus Kunsti Triennaali satelliitnäitusel DIGI ANN. Saime ekspositsiooni ehitada Margis Jõeääre firma Texstudio näidiste saali Baltika kvartalis. Margise abiga korraldasime ka kangaste tutvustamistundi sisearhitektidele.

Näitusel osalesid Sofia Lanman, Sigre Kodasma, Marite Rikkas, Christina Kasesalu, Miina Aleksandra Piho, India Kiisler, Kätlin Kalmus, Brigitte Mihkelson.

Pallase tekstiilikad konverentsidel

Lehvitame koos tudengitega New Yorgi suunas

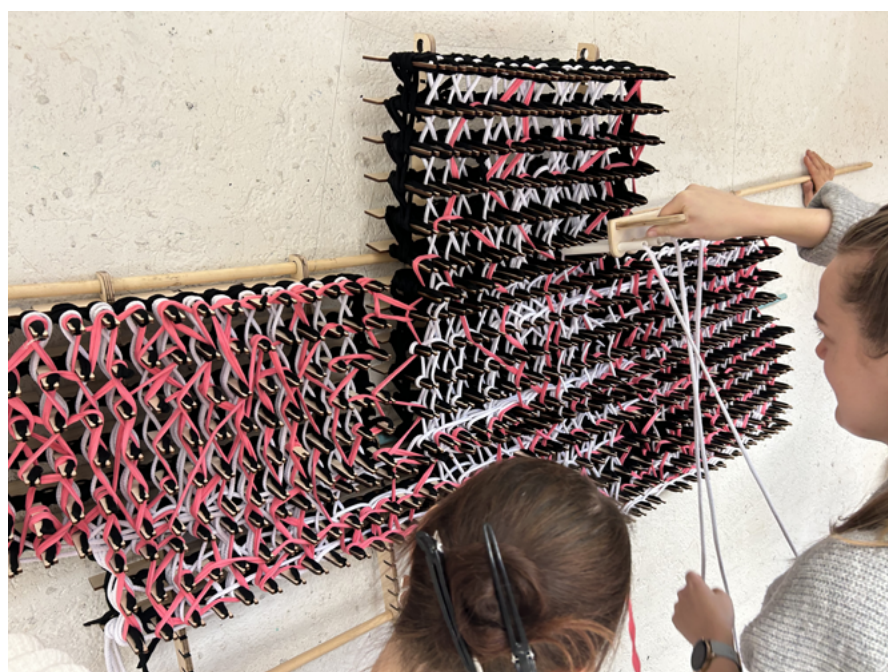
Kadi Pajupuu ja Mari-Triin Kirs New Yorgi tekstiilikuul

Vean Pallases loomeuurimusprojekti “Lõime ja koe manipulatsioonid käsikangastelgedele”, mida rahastatakse Pallase teadusrahadest. Mari-Triin on 2023. ja 2024. aasta sügisemestri 2. kursuse kangakudumiskursuse fookuse seadnud just nendele töövahenditele ja võtetele, millega ebakorrapära saab kontrollitud kangasse tekitada. Septembris osalesime New York Textile Month’il veebiülekanedega otse Pallase kangakudumisklassist. Tutvustasin oma leiutamistegevust ja Mari-Triin omakorda viise, kuidas õppetöös selliseid väljakutseid saab ära kasutada. Ettekande videomaterjalide loomisel abistas meie 2. kursus.

Vähe tähtis polnud ka asjaolu, et NYTM korraldaja Ragna Froda on Aet Ollisaare sõber.

Kadi Pajupuu

Ettekannet MAKE WAVES saab järelle vaadata New York Textile Month kodulehelt <https://www.textilemonth.nyc/nytm-recordings-2024>

Ettekanne MultiWeave – Ambitions and Inspirations toimus 16. novembril sessioonil Tegemise viisid (Ways of Making). Tudengid veevimas.

Liisi Tamm ja villalugu

1.–5. oktoobril, toimus Viljandis Pärandusfestival ja Päranduspidu. Festivali raames kolis suvel Muhu saarel toimunud näitus [KAHU MUHU LUGU](#) Viljandisse. Näituse idee autor on (õppejõud/doktorant/nooremteadur) Liisi Tamm ning kaasa tegid Pallase tudengid ja vilistlased. Näitus Bonifatiusse Gildis oli avatud kuni 26. oktoobrini.

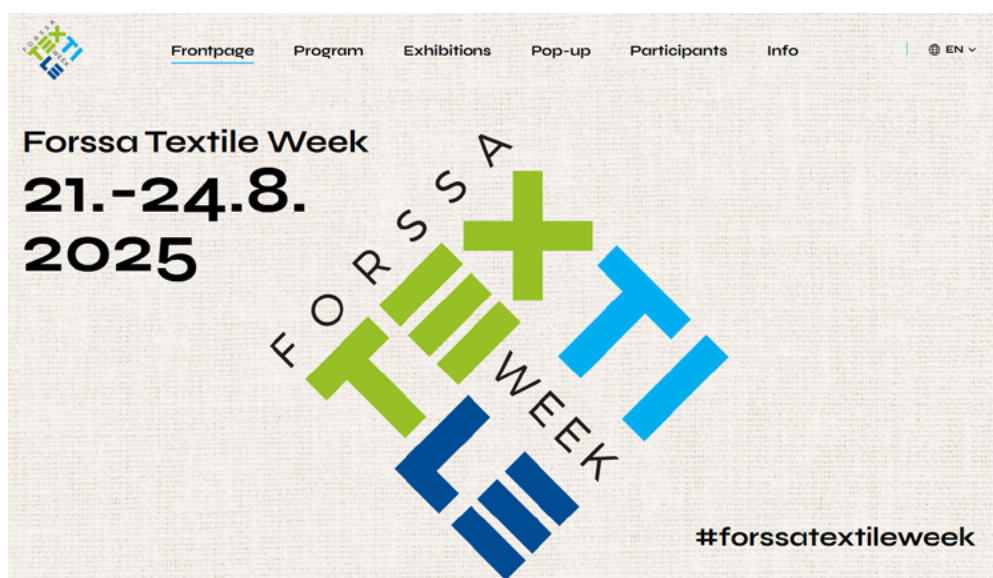
MultiWeave’i maailmavallutusprojekt

Taotlesin juba ammu võimalust esitleda MultiWeave’i tehnikat Textile Society of America sümposiumil “Shifts and Strands”. Pääsesingi novembris toimunud mitmepäevasele sündmusel lõõgile. Eriline oli see, kuidas esinejaid enne koolitati: näiteks oli eraldi infotund, kus said tublisti tuge ja positiivsust korraldajate poolt. Siis oli koolitus, mis keskendus publiku võimalikult heale kaasamisele. Alustades kirjeldad, mismoodi sa välja näed (kohe küll öeldi, et kes tunneb ennast siis ebamugavalt ei pea seda tegema... milline kergendus!), siis õpetati, kuidas tuleb slaidide visuaale kirjeldada. Tuleb tunnista, et otselülituse paanikas, ununes see kõik. Aga kui kuulasin teisi ettekandeid, siis oli aru saada, et Põhja-Ameerika esinejad on selles kaasamises väga vilunud ja see kukkus paljudel hästi ja loomulikult välja. **KP**

Suvine tekstiili- sündmus Soomes

<https://www.forssatextileweek.fi/forssa-textile-week-1498345963/frontpage/>

Näitused, ettekanded, töötoad

Põhjamaade Ministrite
Nõukogu esindus Eestis

Reisitoetus

Reisitoetus annab individuaalsetele taotlejatele juurdepääsu piirkonna eri osadest pärit kontaktidele, oskustele ja teadmistele. Samuti võib toetust kasutada kunsti- ja kultuuriteoste esitlemiseks ning huvi suurendamiseks Põhja- ja Baltimaade kunsti ja kultuuri vastu. Reisitoetus on mõeldud Põhjamaade ja Balti riikide (Eesti, Fääri saared, Gröönimaa, Island, Leedu, Läti, Norra,

Rootsi ja Ahvenamaa, Soome, Taani) elukutseliste loovisikute ja kultuuritöötajate reisikulu katteks.

<https://www.norden.ee/et/meist/toetused/kultuuri-mobiilsusprogramm>

TÄHTAJAD 2025

02.01.2025 – 31.01.2025 15:59 (UTC +2)

03.03.2025 – 31.03.2025 15:59 (UTC +2)

18.08.2025 – 19.09.2025 15:59 (UTC +2)

<https://nordictextileart.net/nordic-textile-meeting-in-silkeborg-2025-exploring-fiber-heritage/>

Astu NTA ridadesse ja
saa osa Põhjamaade
tekstiilikunstnike
kohtumisest!

AEK: 10 - 13 aprill 2025

KOHT: Silkeborg, Taani

**Registreeruda saab kuni
6. jaanuarini 2025**

Lottozero Textile Lab
Lottozero, Prato, Itaalia
26.05 – 30.05.2025

<https://www.handworkprojects.org/>

TÄHTAEG 1.02.2025
<https://etn-net.org/berichte/scythia-mini-macro-textile-and-fibre-art-exhibitionivano-frankivsk-ukraine03-06-17-06-2025.html>

Haslachi tekstiilikeskusesse
residentuuri!

6.–15.08.2025

TÄHTAEG 15.03.2025

<https://etn-net.org/berichte/artist-in-residence-2025.html>

Võta osa näitusest!

THE AIR

Textile Art Biennial BIEN 2025, Slovenia
Tähtaeg 1.03.2025

Osaleda saavad kunstnikud või kunstikollektiivid üle kogu maailma, esitades ühe kunstiteose, mis ei ole vanem kui kolm aastat. Esitatud teosed peaksid temaatiliselt vastama keskele teemale: Õhk. Need peaksid olema loodud peamiselt tekstiilimeediumis või meediumis, mis oma materjali või tehnilise konteksti poolest jälgendab tekstiili.

Avatud konkursil osalemine on tasuta. Valitud teoste eksponeerimise tasu ei ole. Vanusepiirangud puuduvad.

Alla 29-aastased osalejad võivad kandideerida Eta auhinnale. Auhind antakse silmapaistvale kunstiteosele, mis toob esile tekstiilikäsitöö tehnikate kasutamise.

Taotleja vastutab oma teose pakendamise, kindlustamise ja saatmise eest. Pakendi kaal ei tohi ületada 20 kg (kaasa arvatud kunstiteos ja vajalikud paigaldusvahendid) ning maksimaalne pakendi suurus võib olla kuni 150 cm ühel küljel, kusjuures pikkuse ja ümbermõõdu summa ei tohi ületada 300 cm.

Saatmiskulud katab taotleja, kuid tagasisaatmiskulud katab korraldaja.

<https://etn-net.org/berichte/open-call-the-airtextile-art-biennial-bien-2025-sideadline-01-03-2025.html>

Marilyn Piirsalu fotod

*Koiliblikas pääses ka näitusele!
Aitäh kõigile kaaskirjutajatele-pildistajatele ja
kaaselajatele aastast 1993!*

EtteKL

Koiliblikas nr 66

on Eesti Tekstiilkunstnike Liidu leht.
www.tekstiilkunst.ee
facebook – Eesti Tekstiilkunstnike Liit
Instagram – @eestitekstiilkunst

Kallid kolleegid!
Makske liikmemaksu!
Eesti Tekstiilkunstnike Liit
SWEDBANK
a/a EE332200 221013989379